

RESO

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 5, Núm. 38 • Abril 92 • 220 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

**EL SECTOR
DE LA
CONSTRUCCIÓN
I UN ANY DE
NORMES SUBSIDIÀRIES**

**TOT
EN
VIATGES**

Carrer Plaça, 24 • Tel. 65.28.65 • FAX:65.26.69
07630 CAMPOS

Carrer Major, 28 • Tel. 58.24.00 - 58.21.13 - 582974 • FAX: (971) 58.21.13
07200 FELANITX

OFERTES PRIMER DE MAIG

AMSTERDAM (5 dies)	76.800 Ptes.
GALÍCIA (4 dies)	39.000 Ptes.
SEVILLA - EXPO '92 (3 dies)	49.900 Ptes.
EURODISNEY (4 dies)	65.000 Ptes.

No dubti consultar-nos altes ofertes

Avda. Primavera, 40 • Tel. 65.55.72
07638 COLÒNIA DE SANT JORDI

MODA INFANTIL I JUVENIL CALÇAT I ESPORT - BANYADORS

Ens complau convidar-vos a la seva reapertura.

Amb motiu de la total renovació oferim a tots els clients, un important descompte en tots els articles de la nova temporada "Estiu '92"

Oferta vàlida fins al 25 d'Abril.

VOS ESPERAM.

RESSO

Revista mensual
ANY 5
Abril 1992

Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Coordinador: Joan Adrover i Mascaró
Coordinador Fotografia: Fotos Vidal
Coordinadora Publicitat: Maria Bauçà

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Miquel Adrover i Mascaró
Xesc Adrover
Toni Amengual
Margalida Ballester
Sebastià Covas
Damià Huguet
Joan Juan Pons
Clementina Kokkelink
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Magdalena Mas
Joan Monserrat
Miquel Monserrat
Pere Ollers
Antònia Serra
Antònia Sitjar
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Magdalena Juan
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Monserrat Alcaraz
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Margalida Oliver
Pere Adrover
Esteve Tomàs
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Miquel Bordoy
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Guillem Ginard

PORTADA: FOTO VIDAL

Subscripció: 2.200 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
220 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

ADROVER - CAMPOS
Tel. 65.02.02

L'equip de Resso vol posar de manifest, una vegada més, que només s'expressa la seva opinió als articles signats per la Redacció i per l'Editorial. Els altres són d'exclusiva responsabilitat dels autors, que exerceixen el dret constitucional de la llibertat d'expressió mitjançant la Revista Resso.

QUE PASSARÀ AMB EL CENTRE CULTURAL CAMPOS?

Per iniciativa dels qui tenen responsabilitat en la qüestió, el nostre Ajuntament va debatre en el Plenari de dia 5 de març de 1992 la conveniència o no d'absorbir una entitat cultural com és el Centre Cultural Campos, de llarga tradició a Campos i amb un seguit d'activitats i grups que cada any treballen al seu entorn.

Certament, segons deia el Diari de Mallorca, en donar la notícia, es va aparcar el tema davant la proposta del Grup Municipal PSM de crear un Institut de Cultura.

Des d'una visió general de l'estat de la cultura a Campos, aquesta notícia resulta preocupant. Què passarà amb el llegat d'actuacions, grups i activitats que venia fent el C.C.C.: des del Grup de Ball a la Banda de Música, les diverses Exposicions, els Cursos i els Concerts Anuals, etc. El desig de l'ajuntament sembla que hauria d'esser el de consolidar qualsevol institució cultural nascuda del poble i que treballa, així com pot, per enriquir el poble.

La municipalització, tractant-se de cultura i tractant-se d'una Associació sona només a **monopolització**. I el monopoli no lliga amb la cultura. Perquè la Cultura vol llibertat i imaginació per créixer dignament. Si el que pretén el Grup Municipal que governa és millorar la gestió de les actuacions culturals a Campos, això significa voler coordinar esforços, seure-se junts tots els interessats i treballar conjuntament, amb llibertat però evitant doblers tudats. Això estaria bé, però això no és, ni d'una hora, allò que es vol. Allò que interessa realment és evitar la **formació de grups no partidistes ficats dins el món de Campos**. O dit d'una altra manera, ficar-se pertot arreu per així no deixar res sense control. I, si convé, **SUPRIMIR**, tal qual un temps que agradava tant allò de «Queda disuelta esta... por fines contrarios a las Leyes Fundamentales».

PRIMER ANIVERSARI

Aquest mes de Març es compleix un any des de l'aprovació definitiva de les Normes Subsidiàries de Planejament, elaborades i aprovades durant l'anterior Administració Municipal, presidida pel Batle Sr. Mas i Sastre. Això fa que sigui un bon moment per fer un balanç del que ha estat la seva aplicació a càrrec del nou Consistori encapçalat pel Sr. Roig.

Creim que encara no hem pogut veure la seva aplicació plena, donat que moltes actuacions han estat condicionades per els criteris i vicis adquirits de l'antic Pla general de l'any 1975.

Però el que hem vist i ens preocupa, es que el nostre Patrimoni Històric-Artístic, de moment un dels més ben conservats de Mallorca, es destrueix casa per casa, malgrat la seva estricta protecció contemplada a la nova normativa. No obstant, és la consciència de tot el poble, la que pot salvar el nostre Patrimoni, i ja que parlem del Patrimoni, i sortint un poc del tema de les Normes, no podem deixar de pensar en l'agressió permanent que reb el nostre campanar per part de la «unglosa» enrededera, i ens estranya la rara sensibilitat del nostre Rector envers aquest tema.

També hem vist i ens preocupa que Obres classificades per les mateixes Normes com Obra Major, són tractades amb els criteris d'Obra Menor, sense cap tipus de control econòmic, ni cap altra casta de verificació, com poden esser els cartells que identifiquin el nom de l'empresa constructora, el que permet que qualsevol persona sense cap tipus de qualificació legal ni tècnica pugui realitzar una Obra Menor. Tot això dins un sector i dins un poble que pateix una greu crisi econòmica, el que fa que un cert nombre de empreses constructors campaneres no tinguin feina.

Però encara que un any no és molt de temps perquè un infant comenci a caminar, n'hi ha altres que sí que ja ho fan, encara que d'una manera feble. Confiam que amb el temps la correcta aplicació de les Normes Subsidiàries, aprovades ara fa un any per els nostres representants, sigui una realitat al nostre Municipi.

UEN QUE. . .DIUEN QUE . . .DIUEN QUE. . .DIUEN QU

— Un que s'alaba a ell mateix té poc mèrit, tant per les revistes com pels diaris, i més si s'ho prepara ell mateix.

— El regidor dels doblers no quedarà gaire bé amb el que li fan fer.

— Sembla que el batle ha oblidat que els doblers són del poble.

— Sa de cultureta està esbraonada de fer exposicions, valga que com més en fa menys gent hi va.

— El pis de dalt de tot de l'Ajuntament sembla un colomer, amb tantes gabietes de fusta.

— En Rafel Mas «Torrrer»: Torre, corre, caballito, en pegar potada el batle li cauen els calçons.

— ¡En fa de nosa aquest Sebastià Covas!

— Deutes, deutes i més deutes. Això és el que se diu pel poble i fora poble: no basta ni pa ni pasta. Això és que n'hi havia que n'havien de dur a carretades. Però no passeu pena, només duren els qui tocava dur, i punt.

— El parallamps radiactiu de damunt el campanar encara hi és. Es veu que no saben que duu malaltia i que per tot els han llevat. O aquest deu esser d'or?

— La senyora retalladora de notícies de diaris del Cen-

tre Cultural està cansada de no fer res.

— Ara sempre va acompanyat del «muuuuuu».

— Més caldria que pensassin un poquet amb el qui (ell totsol) va dur almenys un 70% de vots.

— De Ca'n Cos a Ca's Sant, a la mateixa banda de carrer i per primera vegada en la història, hi haurà DOS BATLES.

— L'èxit d'Esquerra Republicana a Catalunya ha fet arrufar el morro a certs partits espanyolistes i centralistes de Mallorca. Idò!

— Quina xerrera que hi ha per la vila... N'arriben a dir de coses... I no són mentida!

— Què han de fer els pores si les ovelles grufen. .

— El Batle va de dos qui n'agafa quatre. Sobretot a les matinades dels dissabtes. Saps que beuen els forasters, va dir aquell.

— El regidor d'esports, Antoni Lladó, no va anar a un plenari perquè es va confondre d'hora.

— El regidor d'esports, Antoni Lladó, no va anar a un plenari perquè no es volia veure obligat a votar a favor de la municipalització del Centre de cultureta que proposava la regidora de cultura.

— Els del P.S.M. proposaran a un pròxim plenari una revisió mental de tot el consistori.

— També proposaran una cura de salut en el Centre de Sa Carrotja per a tots els que estiguin tocats.

— Els regidors del P.P. no varen anar a la festa dels municipals.

— El concurs de Pares Infants de Trànsit, organitzat per la Policia Local, fou tot un èxit.

— És de destacar el bon paper dels dos jovenets campaners que viatjaran a Córdoba per disputar el campionat d'Espanya, juntament amb el seu professor (Policia Local), Miquel Ballester.

— A en Piris, l'amo de quasi tot dins Campos (Xibius, Agama, Formatges,

etcetera), només li manca aficar-se dins els camps de golf. Però viu amb en Tito que qualsevol dia el veim amb el pal del golf, per l'estil d'En Ballesteros.

— El nom d'en Guillem «Vinyola» enrevolta per devers la Casa de la Vila. Quan aterrarà?, ¡molts somien amb aquest aterratge!

— Segueixen els contactes per la contractació del Director de la Coral, segons diuen no vol haver d'anar als funerals a cop de telèfon.

SYP

SERVEI I PREU SUPERMERCATS

GRAN ASSORTIMENT EN LES NOSTRES SECCIONS DE:
Carnisseria • Xarcuteria
Fruita • Peix congelat

**Carrer Nunyo Sanç, s/n. • Tel. 65.06.83
07630 CAMPOS**

Gremi Boneters, s/n. - Tel. 75.01.00
POLÍGON LA VICTÒRIA
07009 PALMA DE MALLORCA

TRANSPORTS MESQUIDA

**RONDA CATALUNYA, 9 - Tel. 65.01.47
07630 CAMPOS**

- Comprar productes campaners.
- Dos llibres: «Mares de terra», de Vicent Andrés Estellés (Ed. 62), i «La vida perdurable», de Gabriel Galmés, (Ed. Quaderns Crema).
- El darrer disc de SAU, «El més gran dels pecadors».
- Respectar els dejunis. I els divendres no menjar llongonissa torrada ni costelles de xot. Triau entre caviar rus o bacallà d'Islàndia, és clar.
- Fer una pregària perquè tornin penjar els canelobres a l'església i llevin aquests ventiladors que fan tan lleig.
- No mossegar-vos les ungles.
- Preservatiu DUREX Fetherlito, en caps de sis o de dotze.
- Un rebentat de cafè amb caçalla Tres Caires de Llubí.
- El film de Jaime Camino «El llarg hivern», protagonitzat per un Vittorio Gassman sensacional.
- Menjar formatge tendre de Ca'n Montes. És exquisit, sobretot el salat.
- Els patés o la sobrassada d'Es Figueras de Ses Salines. Són una delícia.
- Els vins, i els vinets que fa Jaime Mesquida de Porreres, sobretot el Cabernet Sauvignon de 1979. És millor que molts de vins francesos o italians de més anomenada.
- La llet (sencera) de PIRIS; de cada dia és més bona.
- Quant a televisió: «Primma della rivoluzione», de Bernardo Bertolucci, dia 28 a TV2. «La guerra dels móns», de B. Askin, dia 28 a TV3. «El hombre que sabia demasiado», d'Alfred Hitchcock, dia 28 a TV1, i «Nazarin», de Luis Buñuel, dia 31 a TV2.
- L'exposició d'Albert Ràfols-Casamada al pavelló que ha muntat a Sevilla la Generalitat de Catalunya.
- Els dos quadres del felanitxer Miquel Barceló —de Ca'n Cordella— que exposa al mateix centre sevillà, però fora del pavelló que hi té el Govern Balear.
- Anar a fer una passejada per la platja d'Es Trenc qualsevol horabaixa, ara que és primavera i no hi ha tanta gent com a l'estiu.
- No pixar fora del test.
- Els dimarts al vespre, per TV3, «Amor a primera vista».
- Dàtils de Tuníssia sense confitar.
- Pomes martiniqueses de Girona; són millors que les de Lleida.
- Envinagar brots de tapanera a finals d'abril, quan són més tendres.
- El llibre de George Bataille «Història de l'ull», traduït per Valerià Pujol. (Ed. Pòrtic). És tota una joia de literatura eròtica.
- Els diumenges no dur rellotge.

VOS RECOMANAM

- Fer més cas als que no hi són.
- Fer més cas als que hi son.
- No comptar amb els dits.
- Refrescar els ulls i la mirada amb qualsevol film dels germans Marx, «Una nit a l'òpera», per exemple.
- Llegir ara tot d'una el llibre de Joan Veny «Mots d'ahir. Mots d'avui». (Ed. Empúries). No vos en penedireu.
- Cultura, cultureta, culturona. Revista, revisteta, revistona.
- El nou disc dels SOPA DE CABRA: «Somnis de carrer».
- Aprofitar el pont de Setmana Santa per anar a París.
- Fer-vos subscriptor de RESSÒ. El rebreu a ca vostra puntualment.
- Reflexionar sobre les afirmacions que fa el teòleg alemany Eugen Drewermann a una entrevista realitzada per *Der Spiegel* i publicada a *El Temps* (2-3-92).
- «Jesús fou engendrat i nasqué com un altre home qualsevol. No és el seu naixement que fou extraordinari, sinó la seva vida».
- «L'autenticitat històrica de molts relats miraculosos del Nou Testament resulta més que dubtosa. (...) Miracles com els que Jesús hauria realitzat, també s'expliquen de les figures principals d'altres religions».
- «L'Ascensió només es pot entendre com un símbol de la superació de la por humana, de la caducitat i de la destrucció. Això és el que ens ensenya aquesta imatge. Qui hi vegi altra cosa, no és fe que professa, sinó superstició».
- «Jesús no va instituir, amb seguretat, cap sacrament. Gairabé tots els teòlegs actuals ho saben».
- «El que Jesús hauria dit sobre el baptisme i l'eucaristia, li ho van atribuir força després de la seva mort. Ell no podia donar mai l'ordre de batejar entre tots els pobles perquè creia que la fi del món era a prop i perquè limitava la seva activitat a Israel».
- (En referència a l'Eucaristia) «Tampoc no la podem atribuir a Jesús. Com que era jueu, resta totalment exclòs que durant l'últim sopar un jueu com Jesús hagués donat pa als seus deixebles dient: «Això és el meu cos que serà lliurat per vosaltres», ni que hagués pres el calze dient: «Això és la meua sang».
- «És absurd que l'Església catòlica negui el sacrament de l'Eucaristia, és a dir la comunió durant la missa, a tots els no catòlics i fins i tot a alguns catòlics (als

divorciats, per exemple). Jesús mai no va excloure ningú de la seva comunitat, i en canvi l'Església rebutja els qui no creuen ni fan el que ella els imposa».

— «Sobre la guerra i la pau, la posició de l'Església catòlica és més confusa que no clarificadora».

— «Les històries de, fariseus i pecadors demostren que Jesús no subordinà mai la remissió dels pecats a un acte redemptor o a cap mena de sacrifici».

— «El debat sobre el celibat es basa en el concepte, tan impropï, d'incompatibilitat sexual. Fet i fet, es tracta d'oprimir la persona. Si et prohibeixen d'estimar, només viuràs per al teu ministeri».

— «Els bisbes creuen seriosament que gràcies al seu ministeri, i només al seu ministeri, poden formular i garantir la veritat de la fe. Per mi, aquesta pretensió és un insult a Déu. La veritat religiosa viu al cor de l'home i se li comunica directament».

— «Les dones sacerdots ajudarien l'Església catòlica a trobar una actitud justa davant les dones, cosa que no ha aconseguit encara al cap de dos mil anys».

— «Ningú, i l'Església encara menys, no té dret a condemnar la dona que avorta, sense tenir ni la menor idea dels conflictes i les angoixes en què aquesta viu».

• Meditar el que diu William Faulkner a la seva obra «Intrús en la pols» (Edicions 62): «Ningú no pot fer tant de mal com aquell home que s'aferra cegament als vicis dels seus avantpassats».

• Que no mireu amb mala cara ni amb menyspreu ningú perquè no sigui seguidor del vostre equip de fútbol, o perquè no practiqui la vostra religió, o perquè no sigui de la vostra raça, o perquè no sigui simpatitzant del mateix partit polític. La comprensió, l'amabilitat i el diàleg són imprescindibles per a una bona convivència.

• Anar a veure la pel·lícula «J.F.K.» de Oliver Stone, és una bona recreació del que fóren els esperançadors anys 60.

• Anar al restaurant d'en Miquel de Ses Covetes i demanar unes sípics a la planxa, són fresquíssimes.

• Apuntar-vos al viatge a Nova York, per veure la propera exposició de la pintura del nostre amic Damia Huguet.

• La pel·lícula de Louis Malle «Milou en Mayo», una de les darreres obres mestres del que va ésser capdavanter de la «Nouvelle Vague». La podeu gaudir al Chaplin.

• Escoltar el darrer disc de Wim Mertens; es titula «Stratégie De La Rupture». Va recomanat als amants del piano, i molt especialment a les persones amb més sensibilitat artística que política.

**CARTA DE ACOMIAT
DE N'OH; NOFRE
VAIXIQUEI
A J.M. JIMÉNEZ:**

Querido Jiménez:

Si lo que vols es provar sa meva fidelidad a ses meves noves ideas no conseguiras res de res. Ja en pots fer de bots, ja. He anat a un cursillo a Madrid organiat pes partid i es doctors que he ha allà m'han acabad de curar. Fitset que casi casi he perdut es mallorquí (es catala le perdud de tot) Man enseñat a no pensar i man lletgit sa carta i man dit que si tornava pensar em trairien defora. Ara ja se quina és sa meva Patria, i se també que es Caudillo encara es PRESENTE. Man enseñat es vertader significat del Centro Cultural i he vist ben be que ses enseñansas de doña Pilar Primo de rivera no habian mort. I jo em pensava que era que no en sabian, i ara resulta que era a posta perque continuas la Sección femenina. Sabs que son de viuses nostros. Man dit tambe que ses Nuevas Generaciones tenian qualche cosa a verure en s'oje, pero a n'aixo no heu vaig acabar d'entendre.

Man enseñat un parei de cançons, i jo li vaig enseñar na Catalina de plaça.

Man enseñat disciplina i això vol dir que es quefe es es quefe i «en boca cerrada no entran moscas». tot te una

explicació pero no las he de demanar, que si heu volguesen dir ja ho diran. Aposta si tu me dius insecte jo a callar i menjar saupes si ni a.

Nomes puc lletgi es llibres den Vixcaino Casas i res pus, a no ser s'ABC es diumenges, com fa en Rafel Torrer.

No puc fumar porrets ni beure herbes dolces. Només un poc de visqui, perque es quefe en beu. Això si puc anar de putes en discreció, i quan sigui gran, si som bonel.lot i em fan qualche cosa podre tenir una «querida», am sa condició de que haure d'anar a missa es diumenges.

¿No trobes que me n'han mostrat moltes de coses?

¡I jo que no sabia perque en sabies tan tu!

Res mes. Ara ja no tornare escriure mes. Si me contestes esper que sigui per donar-me senorebona.

Un beso en pesics.

Oh! Nofre Vaixiquei.

P.D. Ma agradad això que dius des terrorisme. Jo tambe crec que ni deu averni qualqun de terroriste. De totes maneres crec que convé que em parlem molt, no fos cosa que mos retreguesin lo des «incontrolados» nostros.

Nota de la redacció:

L'autor d'aquesta carta ha insistit que es publiqui tal qual, sense corregir-hi cap falta.

Sr. Director:

No és compte de quatre butzes com vosaltres si la regidora de cultura, senyoreta Rigo, no vos vol concedir una entrevista. Jo personalment, trob que fa molt bé.

A més a més, no sé perquè vos ficau amb ella si no ha fet res. O ha dit res mai a un Plenari? I que tanmateix l'entendríeu si vos ho diguéu

cantant o rient? I no vos penseu que només sap fer això, també sap dirigir corals. O no ho sabíeu?

Deixau-la en pau d'una vegada, perquè sinó dimitirà, i ja sabeu qui entraria. . . i aquesta sí que vos posaria les peres a quarto!...o ploraria.

Paquita.

ELS PLENARIS DE L'AJUNTAMENT

Sr. Coordinador de Ressò:

A l'Ajuntament de Campos els Plenaris son gairebé sempre en dematí. Quins motius, de pes, hi ha per canviar la tradició de les sessions plenàries els vespres? Quines raons permeten qualificar de poc clara aquesta actitud? Veim, en primer lloc, que no hi ha cap motiu per canviar l'horari habitual dels Plenaris: molts de regidors són els mateixos, i el Batle es troba amb idèntiques circumstàncies que a l'anterior consistori — quan era director Gral. de Joventut i regidor de cultura—. Els Regidors tenen la seva feina i el seu ofici: raó de més per mantenir els Plenaris al vespre. La gent de Campos fa feina i estudia i té les ocupacions casolanes nor-

mals de qualsevol poble. En cap poble dels voltants ni, que sapiguem, d'altres indrets, es celebren les sessions plenàries en dematí. No és això motiu de reflexió?. Si aquestes actituds són personals (d'un grup o d'una persona) hi ha gent capacitada al nostre Ajuntament per fer baratar les coses. És una llàstima privar a la gent de veure com treballen els seus polítics i dels caires tan interessants que tenen els Plenaris del nostre Ajuntament. . .

F. Mas.

La llengua,
feina
de tots

Taller Mecànic CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 65.10.63
07630 CAMPOS

Clínica Dental i Estètica

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Metge Estomatòleg, Tractaments infantils, Ortodòncia i estètica dental, Emblanquiments, Prevenció de càries, Pròtesis i prevenció de malalties de les Genives.

SER DE CAMPOS NO DÓNA PREFERÈNCIES

A l'equip de Ressò:

Després de l'article d'en Llorenç Riera al Diario de Mallorca (Comarca de Manacor del diumenge 15 de març) i després de les diverses notícies aparegudes als mitjans de comunicació on es ve a dir que «és una sort ser de Campos» per trobar feina a certes institucions o certs organismes, crec que s'han de respondre aquestes afirmacions fàcils i gens adequades a la realitat profunda de la notícia.

S'ha de mirar un poc a fons la qüestió i sobre tot, s'ha de tenir sentit comú.

Quants campaners hi ha que fan feina a diversos llocs de Palma de Mallorca i a institucions? N'hi ha als Jutjats, al Ministeri d'Educació, a Institucions sanitàries (INSALUD), a la Carrera Militar, etc. i ningú ha anat a comprovar xifres i estadístiques.

Però el fet principal és que un polític no contracta segons carta d'origen d'un o altre poble, o segons la nacionalitat

etc. Un polític que posa al servei del Partit el càrrec, contracta segons els interessos del Partit, segons els interessos polítics, s'entén. I aquests interessos solen esser fonamentalment VOTS. Comandar dóna vots. Ocupar gent dóna vots. Col·locar gent dóna vots. Independentment de si són o no d'un poble o d'un lloc determinat. Molt més s'accentua això si el polític s'ha de presentar a les Eleccions Municipals o ha de refermar el seu paper de líder local.

Per això pens que la sort i la feina no vénen pel fet de ser campaners (o saliners, o porrerencs) sinó pel fet únic i exclusiu de sotmetre-se als interessos polítics (vots, influències, amistats, clientelisme, favor a tornar, etc.) de tal o tal altra persona que té, com deim a Mallorca, «sapella pes màneec i fa anar s'oli allà on vol» o a on li convé.

El Lloro.

SETMANA DE L'ARBRE

del 4 al 12 de març 1976

ESTIMA LA NATURA.
UTILITZA PAPER RECICLAT.

- Durant la Setmana de l'Arbre,
"ELS PETITS COMELEM SANT BLAI"
Visitem l'ORATORI, història, cultura, tradició.
El JARDÍ, la flora mediterrània, sèmbre de noves plantes.

- divendres, dia 6, alumnes del Cicle Inicial dels dos Col·legis

- diumenge, dia 10, alumnes de Preescolar del Col·legi Joan Veny i Clar

- dimecres, dia 11, alumnes de Preescolar del Col·legi Fra Joan Ballester

Col·laboren

COL·LEGI FRA JOAN BALLESTER

COL·LEGI JOAN VENY I CLAR

Amics de Sant Blai

AMB EL SUPORT

AJUNTAMENT DE CAMPOS

L' Ajuntament amb tu.

Pel dia de l'Àngel a St. Blai, hi haurà l'exposició dels treballs dels alumnes dels dos Col·legis del "Dia de l'arbre"

Això donarà més pes a la Festa que cada any celebrem per a compartir tradicionalment aquest horabaixa.

CELEBREM-HO TOTS JUNTS A ST. BLAI!

BODEGA VIDAL

Especialitat en vins de reserva

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

PERFUMERIA VIDAL

Perfums i Cosmètica

Carrer Creu, 28 • CAMPOS

SA CIMENTERA, S. A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ

FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 65.02.54 • 65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

ILLA MOTORS, S.L.

Tomàs Rigo Vicens
Agent Vendes

VENDA DE VEHICLES NOUS I USATS

Nunyo Sanç, 26 - Tel. 65.24.22 - CAMPOS (Mallorca)

SESSIONS DE PODA A CAMPOS

Els Camps Experimentals com a recurs.

Dia 24 de març es va dur a terme al Camp Experimental de Ca'n Sion de Campos per primera vegada una sessió de poda d'olivera, magraner, palmera i figuera a càrrec de l'Enginyer Agrònom Ramon Alabern. Aquesta sessió entra dins dels Programes de Desenvolupament Rural i Medi ambient duits a terme per la Fundació «La Caixa». Dita Fundació realitza, apart d'experiències i curssets a dotze Camps Experimentals de cultiu, altres labors com poden ser: Programes de viatges Tècnics-Agrícoles arreu del món i assessorament tècnic durant tot l'any a persones que tinguin finques i que ho sol·licitin.

Dintre d'aquestes sessions s'ensenyà el sistema de poda adequat a cada classe d'arbre, per tal de donar-li un equilibri i una formació duradera, a la vegada que aquest doni fruit. També es varen discutir i intercanviar diferents idees entre el públic assistent, una seixantena de persones.

Assistiren els alumnes de l'Institut de Formació Professional Joan Taix de Sa Pobla, ja que és l'únic centre de les Illes que imparteix l'espe-

Cortesia de Gabriel Mas (Más Fotos)

cialitat «Agrària» i que lamentablement ara es lleva. Els alumnes realitzaren pràctiques de poda sota la supervisió de Ramon Alabern. Aquesta és una oportunitat que els ofereix «La Caixa» per practicar en Fruticultura a plantacions de fruiters.

El Camp Experimental té una extensió de 3 hectàrees i s'experimenta amb diversos cultius i varietats dels mateixos el grau d'acceptació de l'aigua

salabrosa. Aquesta experiència es realitza des de fa 4 anys i els cultius són: Palmera amb diverses varietats, Magraner amb 3 tipus de magrana, Figuera amb 6 varietats, Olivera amb 6 varietats, Pins, Ginjlers, Vinya per raïm de taula i Tarongers amb 9 varietats i que serà el cultiu més difícil.

Aquest Camp Experimental, duit endavant per Sion Lladó juntament amb «La

Caixa», podria ser una bona iniciativa per donar suport i un nou impuls a l'agricultura mallorquina.

Esteve Tomàs.

La llengua,
feina
de tots

**NOVA
IMATGE**

PERRUQUERIA I ESTÈTICA

Carrer Santa Bàrbara, 2 - Tel. 65.21.28
07630 CAMPOS

**RESTAURANT
CAZADORES**

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA MALLORQUINA

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

EL BATLE TANCÀ UN CONEGUT PUB DE LA VILA ON ES DETECTÀ LA PRESENCIA DE MENORS.

Els comentaris indiquen que els menors estaven acompanyats pels pares després de participar a la Rua amb una comparsa.

El batle de Campos va fer tancar un conegut pub de la vila, el *Rock Island*, dia 1 de març passat, dia de la celebració de la Rua. Els motius, segons esmentaren les fonts oficials fou la presència de 7 menors d'edats compreses entre els 12 i els 13 anys cosa que prohibeix el ban fet públic per la batlia el 14 d'octubre de l'any passat. Si bé en contraposició als fets que ordenaren el tancament del pub s'han deixat sentir les versions de que els menors estaven acompanyats i havien participat poc temps abans a la Rua en una comparsa.

La història dels fets començava quan després de les celebracions de la Rua de Campos un parell de pares veieren que els seus fills -menors de 16 anys- no tornaven a casa seva, i ho comunicaren a la policia local del nostre poble. Els efectius policials campaners es posaren a cercar els esmentats menors, i després d'una bona estona els descobriren dins el conegut pub *Rock Island*. Una vegada que els efectius poli-

cialscobriren la presència dels menors assabentaren dels fets el batle Sebastià Roig el qual es presentà més aviat que depresa al lloc dels fets ordenant la paralització de l'activitat lúdica del pub en qüestió. El batle ordenà el tancament del conegut pub fent complir la resolució que dictaminava el ban emès per la batlia el passat 14 d'octubre.

Els comentaris sobre el fet estaven a l'orde del dia, a més de que la premsa a nivell regional publicàs la notícia del tancament del pub. Els comentaris assenyalaven que els menors estaven acompanyats i que procedien d'una comparsa que havia participat a la Rua i que eren dins el pub prenent un refresc. L'establiment va estar tancat fins que el batle s'entrevistà amb el propietari del local per tal de fer complir la resolució del ban que entre altres coses prohibia la presència de menors de 16 anys dins establiments, bars, pubs i drogar-se en públic.

Miquel Adrover i Monserrat.

FOTO DAMIA PROHENS (Foto Vidal)

— El pub Rock Island, tancat pel batle, ja torna estar obert.

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 65.00.60 - Campos

CRISTALLERIA PERELLÓ

Acristallaments en general
Carrer Palmer, 1 Tel. 65.00.95
07630 CAMPOS

Miquel Adrover i Monserrat.

El passat dia 13 de març es feia públic per part del President Cañellas que el conegut empresari campaner Tito Piris juntament amb el català Josep Maria Braut, serien els nous propietaris de les accions de la central lletera Agama, per la quantitat de 677 milions de pessetes. Aquestes accions fins aleshores les tenia amb propietat l'empresa pública «Semilla S.A.», per tant accionista majoritària dins la ja famosa central lletera situada a la carretera de Manacor a Ciutat.

El president Cañellas juntament amb els consellers d'Economia i Agricultura Forcades i Morey, anuncià les passes seguides per a la venda d'Agama, imposant una sèrie de requisits en benefici dels castigats ramaders campaners i que han influït molt per tal de decantar-se per la opció de Piris i Braut. Les condicions posades per l'executiu autonòmic contempen que els propietaris de la central lletera de Mallorca han de donar unes condicions tant de preu com de pagament semblant a les de la resta de l'estat espanyol, responsabilitzant-se de recollir tota la producció de les ramaderies mallorquines. A més, la central lletera Agama podrà elaborar la llet procedent de les explotacions de l'illa. Si en el plaç de 5 anys els nous propietaris d'Agama compleixen aquestes condicions el Govern Balear renun-

EN TITO PIRIS NOU PROPIETARI D'AGAMA JUNTAMENT AMB GRANGES BRAUT.

Piris i Braut pagaran 677 milions per la central lletera Agama.

FOTO: SEBASTIANA LLADÓ (Foto Vidal)

— Les vaques de Mallorca tenen un nou patró, mentre que els ramaders es troben a l'espera dels aconteixements immediats.

ciarà a cobrar els dos darrers pagaments descomptant-los 48 milions de pessetes de la xifra establerta en un principi.

Els ramaders a l'expectativa dels aconteixements.

Els ramaders, després de conèixer la notícia de la venda d'Agama per part de Semilla S.A, es troben a l'espera de conèixer com es desenvolupen els aconteixements, una vegada que un gran nombre de ramaderies campaneres sol·licitaren l'ajuda procedent de la CEE (Comunitat Econòmica Europea) per l'abandonament de la producció lletera. A molts de ramaders

ja se'ls hi ha concedit la subvenció i dins les tertúlies es fa esment freqüentment a que Agama està en bones condicions per tirar endavant amb els nous propietaris, tenint en compte la trajectòria

comercial d'en Josep Piris i les favorables condicions posades pel Govern Balear als nous propietaris, condicions que també podrien beneficiar els productors.

SOBRASSADA PAGESA

es figueral

De venda a Ca'n Melero
(Campos)

Jaume I, 10 • Tel. 64.91.80
SES SALINES

COMENCEN A OBRIR CARRERS NOUS

La perllongació del carrer Victòria fins al camí de Son Xorc, realitzada no fa gaire setmanes, s'ha de considerar, des d'un punt de vista obertament objectiu, un encert del consistori, per les conseqüències que implica i per diverses raons que intentarem explicar.

Quan al poble es viu una preocupant situació laboral en el sector de la construcció, s'ha de considerar del tot eficient i acorredora l'obertura de nous carrers que motivin, i en certa manera provoquin l'inici de noves obres, siguin grans o petites. Quan s'obri un nou carrer sempre hi ha feina a fer per a tot el sector vinculat a la construcció: picapedrers, ferrers, fusters, camioners, etc. Es tanquen solars, es fan portasses, o es construeix qualche casa nova. I molt

sovint, per motius convergents, es canalitzen nous vials que permeten, en alguns casos, una millora en la circulació.

L'obertura d'aquest tram del carrer Victòria es, pensam, únicament un petit testimoni que s'ha donat amb eficàcia, important sobretot per a la gent que viu a aquell sector del case urbà, o per a la que sovint hi transita. Ara bé, allò que convendria — i ja que s'han iniciat aquestes tasques — seria obrir d'altres carrers estratègics al bell cor de la vila, el projecte dels quals fa molts anys que coven a les dependències de l'ajuntament fins que ara com ara no els hi hagin fet massa cas. Ens referim a l'alineació del carrer Rincón (encara duu aquest nom) travessant el carrer Silos (encara duu aquest nom), fins

arribar al carrer Juan Ballester F.E. (encara duu aquest nom). Hi ha altres projectes pendents, ben coneguts i senyalitzats al pla urbanístic de la vila. No pretenem fer-ne una llista exhaustiva. Sinó únicament induïr als tècnics responsables a revisar uns expedients, possibilitar l'obertura i oferir uns espais que donin feina a aquests sectors als quals hem fet referència.

El moment crític que vivim així ho exigeix i ho proclama tothom. Cercar l'oportunitat en el moment més eficient sempre sol rebre opinions favorables, malgrat

els costos del seu pressupost. I aquest agre moment que patim, voldríem que transitori, empeny amb força a fer reflexionar profundament l'Ajuntament perquè iniciï com més aviat millor aquestes obres. Esperam que aquesta petita passa que s'ha donat no sigui un fet aïllat, i que ben aviat poguem veure oberts nous carrers en uns espais que ara malmenen el trànsit en aquests sectors del case urbà, i dificulten una expansió i una millora urbanística més que necessària.

Redacció.

Estació de Servei Campos, C.B.

Obert 24 h. Autoservei

Benzina sense plom

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 65.01.53 • CAMPOS

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria, Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 65.07.44
07630 CAMPOS

GANIVETERIA, TALLER D'ESMOLATGE

EDOQUIO PÉREZ

GANIVETS- ESTISORES

Articles de:

Perruqueria • Cuina

Manicura • Pesca

Mestre Gomila, 19 • Tel. 65.11.42 • Campos

Clínica Veterinària

C/. Nicolau Oliver Fullana, 1 - Tel. 65.07.31 - CAMPOS

*VACUNES

*RAIGS X

*CIRUGIA

HORARI: Dilluns a Divendres, de 16'30 a 20 h.
Dissabtes, de 10'30 a 12'30 h.

Cafè

CA'N NINA

Tapes variades i Gelats

Carrer Creu, 6 • Tel. 651011
CAMPOS

PROPOSTES.

La nostra tasca a l'Ajuntament no se centra únicament a criticar la tasca de l'equip de govern i presentar recursos —cosa que, com hem vist tots, a vegades és ben necessari— sinó que intentam fer una oposició crítica i constructiva al mateix temps i procuram també fer els elogis que creguem oportuns i presentar les nostres propostes i suggeriments que puguin ser profitosos per al nostre poble. Després, però, cal veure si el grup majoritari ho considera interessant i si té la voluntat i la competència suficients per dur-ho a la pràctica.

A continuació explicarem resumidament les diverses propostes que férem al darrer Plenari Ordinari (5-3-92):

A) Propostes aprovades per unanimitat.

1.- Que es controli la col·locació i la senyalització dels objectes que algunes empreses tinguin la necessitat de tenir a la via pública i que puguin suposar un perill (donades les condicions d'enllumenat que tenim).

2.-Que l'Ajuntament, amb conveni amb *Deixalles*, faciliti la recollida de paper i vidre per a reciclar i que dugui a terme una campanya d'informació i sensibilització ciutadana a favor del medi ambient (de cada dia més degradat).

B) Propostes rebutjades.

3.- Demanàrem que s'estudiàs la possibilitat que l'Ajuntament s'acollís a les ofertes que, segons el BOE de dia 26-2-92, ofereix el Ministeri d'Educació de subvencionar *cursos de formació bàsica i d'iniciació professional* per a joves de 16 a 20 anys. Això podria ser molt positiu per a molts de joves campaners (vista la crisi ocupacional que patim). No ens convenç l'excusa que altres anys ja s'ha fet cosa d'això i esperam que, encara que s'hi votàs contra, s'hagi reconsiderat.

4.- Proposàrem que, amb la col·laboració de la Conselleria de Cultura i d'alguns historiadors campaners, es completàs, amb el màxim de detall, *la carta i l'inventari arqueològic* de les Normes Subsidiàries. Aquesta ha d'esser la primera tasca a partir de la qual es podrien dur a terme altres activitats: neteja

i senyalització de tots els jaciments, excavació —amb les pertinents subvencions—, difusió (publicacions, itineraris. . .)

5.- A una altra moció sol·licitàrem que l'Ajuntament s'ofereís com a Entitat col·laboradora a l'oficina per a la Prestació Social dels Objectors de Consciència per tal de poder disposar d'*una o dues places de Col·laborador Social a Campos*. Això seria molt positiu, tant per contribuir a divulgar aquest dret, que s'hauria d'exigir més, com per l'ajuda a l'assistència social de l'Ajuntament que suposaria.

6.- Referent a la cessió dels objectes religiosos del convent de les franciscanes a l'Església, suggerírem que es proposàs a la Rectoria que fossin destinats a un *museu parroquial*, projecte molt interessant que sabem que té entre mans el senyor Gabriel Reus i al qual l'Ajuntament hi hauria de donar suport.

7.- Referent a la proposta de batlia de proposar al Centre Cultural la seva municipalització demanàrem que es retiràs aquest tema (se'ns va concedir) perquè hauríem d'aclarir bé quines són les intencions i les conseqüències d'aquest fet. En tot cas, férem constar que la política cultural de l'Ajuntament ha d'esser la de donar suport a totes les manifestacions culturals, coordinar les diverses iniciatives i activitats i suplir les mancances que en alguna faceta hi pugui haver. Per aconseguir tot això suggerírem *que es creàs un Patronat Municipal de cultura* — que no té cap semblança amb la proposta dictaminada pel grup PP-UM— que estaria integrat per representants de totes les entitats culturals del poble.

IMPOST D'ACTIVITATS ECONÒMIQUES

Dia de febrer, a la Recreativa, en Pere Sampol, Diputat del PSM-Nacionalistes de Mallorca, va pronunciar una conferència sobre aquest impost, que en ve a substituir altres com: despeses sumptuàries, publicitat, radicació... Va explicar detalladament en què consisteix aquest impost i quina hauria d'esser l'aplicació que en fessin, tant els ajuntaments com el Govern, per tal de perjudicar al mínim els empresaris i comerciants.

RECURS

Dia 11 de març presentàrem el pertinent Recurs de Reposició contra l'adjudicació dels bars de les platges («xibius») per a 12 anys al Sr. Piris, que s'acordà a un passat Plenari. Basam el Recurs en diversos motius (explicats en 11 punts diferents) i sol·licitam que s'anul·li dita adjudicació, ja que conté importants errors de fons i consideram que són molts els milions que deixam d'ingressar.

RACES AUTÒCTONES

Dia 19 de març presentàrem la proposta d'incloure a la fira de Maig una mostra d'espècies i races d'animals autòctons de Mallorca i demanàrem que es convocàs una reunió de la comissió d'Agricultura per parlar dels detalls de l'organització i per veure si la nostra col·laboració podria contribuir a fer que això fos un èxit.

La resposta del batle fou que aquesta activitat casualment ja estava prevista, la qual cosa ens alegrà perquè creim que amb això es farà més interessant i atractiva aquesta fira.

SETMANA DEL LLIBRE 1992

Un any més, i en motiu del dia del llibre, la regidoria d'ensenyament del nostre Ajuntament organitza la «Setmana del llibre», que consta d'un premi de redacció, treball d'investigació, d'estudi o recerca per a joves que hagin acabat E.G.B. fins a 23 anys.

Els originals, sobre els temes «Campos» o «1992, un esdeveniment» s'han d'entregar a les oficines de l'Ajuntament abans de dia 16 d'abril.

També està prevista una conferència però, al moment de tancar l'edició, encara es desconxia el nom del conferenciant.

NOVA JUNTA DIRECTIVA A L'OBRA CULTURAL BALEAR-CAMPOS

El passat dissabte dia 21 de març tengueren lloc a la sala de cultura de Sa Nostra dues importants Assamblees extraordinàries de l'O.C.B.-Campos.

A la primera d'elles s'aprovaren els informes de gestió i de tresoreria presentats per la Junta Directiva sortint, dels quals cal destacar especialment el fort increment en el nombre de socis que ha passat de 42 dia 31 de desembre de 1990 als 79 actuals. També s'aprovaren unes

modificacions als estatuts per tal d'adaptar-los a la nova situació de la delegació.

A la segona assemblea es procedí a elegir nova Junta Directiva. Només es presentava una candidatura, formada per:

President:

Pere Ollers i Vives

Secretària:

Margalida Ballester i Manresa

Tresorer:

Jaume Lladó i Jaume

Vocals:

Guillem Mas i Forteza

Antònia Sitjar i Valls

Francesca Oliver i Puigserver

Josep Antoni Sala i Toral

Damià Huguet i Roig.

La candidatura rebé el 100% dels vots emesos, pel que quedà ja constituïda la nova Junta Directiva.

COMPETÈNCIES DEL BATLE-DIRECTOR GENERAL D'INTERIOR

Segons un anunci dels diaris, la Direcció General d'Interior té competències en la revisió d'actes dels Ajuntaments i consells Insulars per tal de comprovar si s'adjunten a la legalitat. I nosaltres ens demanam: qui controla el controlador? Perquè és sabut que el Director General d'Interior és també Batle de Campos. Vol dir que el Director General d'Interior anirà contra un acord

de l'Ajuntament de Campos que ell mateix presideix?

LA CONSELLERIA D'AGRICULTURA ORGANITZA CURSOS A CALVIÀ!

Mitjançant l'empresa Pública SEMILLA, S.A. la Conselleria organitza cursos: un d'horticultura i un altre de ramaderia i el futur comunitari de la llet. Però sabeu a on? A CALVIÀ! Serà els dies 6 i 7 d'abril. No creim que el lloc sia el més adient per anar de ramaderia. Devora els hotels de per allà i amb les turistes aprop mostrant de tot. A més a més, hi ha programat un viatge a Holanda, del 8 al 12 d'abril. Ben segur que qualche peixot gros hi anirà! I qualcún de petit també!

SETMANA DEL LLIBRE ALS COL·LEGIS

Els col·legis campaners també organitzen la «Setmana del llibre», amb el patrocini de l'Ajuntament.

Consta d'un concurs de redacció i d'una obra de teatre per a estudiants d'E.G.B. i una visita comentada a la biblioteca i a l'arxiu municipal.

Els originals s'han d'entregar abans del 30 d'abril i l'entrega dels premis, consistents en llibres i material didàctic donats per l'Ajuntament, les A.P.A.s i les Caixes d'Estalvis, es realitzarà durant l'acte de clausura de la «Setmana de la festa del Llibre», dia vuit de maig.

S'HA DIT QUE. . .

"Quan haurem desforestat el darrer dels nostres boscs, quan haurem pescat el darrer peix de les nostres mars i rius, quan haurem exhaurit les nostres fonts i pous, aleshores comprendrem que no ens podem alimentar amb billets de banc"

Greenpeace, 1992.

**A DROVER
E LECTRÒNICA**

Tècnic especialista en telecomunicacions

Reparació i Muntatge:

Parabòliques • Alarmes

T.V. Video • Antenes • Hi-Fi

Horari: De 9 h. a 13 h. (Contestador automàtic)

Aigua, 17 • Tel. 65.26.86 • 07630 CAMPOS

**BUGADERIA
TINTORERIA**

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • Tel. 65.25.27

NOTÍCIES DE LA SALA

Plenari ordinari de dia 5 de març de 1992.

El punt referent a la «creació d'un Institut de Cultura», és a dir, la municipalització del Centre Cultural, va ser retirat de l'ordre del dia per decisió de tots els grups municipals, arran de la proposta realitzada en aquest sentit pel portaveu del PSM, Sebastià Covas, qui va demanar que «es retirí aquest punt per discutir i informar bé sobre els interessos, intencions i repercussions que pugui tenir l'ajuntament per recepcionar aquesta entitat».

En Covas indicà que el Grup Nacionalista no podia estar d'acord amb aquesta municipalització «perquè no veim clar com passaria a ser el funcionament d'aquesta entitat en mans de l'Ajuntament». El regidor nacionalista es demanà si la municipalització del Centre Cultural suposaria un augment de feina i de despeses per l'ajuntament i s'interessà per l'estat de comptes del CCC.

El portaveu del PSM observà també que «si l'Ajuntament s'interessa pels locals o dependències que té cedits al Centre Cultural, es podria sol·licitar a aquesta entitat que accedeixi a fer una revisió de la cessió».

Finalment, Sebastià Covas assenyalà que «la política cultural de l'Ajuntament ha de ser la de protegir i donar suport a totes les manifestacions culturals i ha d'intentar coordinar les diverses iniciatives i activitats evitant, però, els intervencionismes i desigualtats, i intentant suplir els buits i les mancances en qualque aspecte». El regidor nacionalista proposà la «creació d'un Patronat Muni-

cipal de Cultura que estaria integrat per representants de les diverses entitats culturals del poble i per representants de l'ajuntament».

El batle, Sebastià Roig, indicà estar d'acord amb la retirada de l'ordre del dia d'aquest punt, però replicà al PSM dient que «l'Ajuntament ha cedit els locals al Centre Cultural per un període de 25 anys i l'única manera de poder-ne disposar és a través d'aquesta municipalització». Pel que fa referència a la proposta del PSM de crear un Patronat Municipal de Cultura, Roig afirmà que «aquesta era precisament la nostra intenció quan vàrem proposar la creació d'un Institut de Cultura».

També per unanimitat, el consistori aprovà remetre una carta al Ministeri d'Educació i ciència (MEC) i a la Conselleria de Cultura demanant explicacions de com es troba el tema de la construcció del pavelló poliesportiu.

Seguidament es varen debatre una sèrie de mocions presentades pel PSM com és ara:

— La proposta que l'Ajuntament habiliti alguna dependència perquè tothom hi pugui depositar tota classe de paper que hagi de tirar perquè pugui ser reciclat per part de l'Ajuntament i que s'instal·li a algun lloc públic un depòsit per deixar-hi botelles i vidre per a reciclar, així com un altre depòsit perquè tothom hi pugui tirar les piles usades.

El delegat d'Hisenda, Joan Molina, manifestà que «la proposta ja entra dins la dinàmica de treball del nostre grup» i donà suport a la moció que va ésser aprovada per

unanimitat.

— A la proposta de controlar la senyalització dels diversos objectes ubicats a la via pública, pel perill d'accident de circulació que poden suposar.

el batle indicà que «aquest control ja s'està duent a terme, però s'incrementarà si es considera necessari». La moció va ésser aprovada per unanimitat.

— Una altra moció del PSM feia referència a la possibilitat que l'ajuntament s'acollís a unes subvencions que atorga el MEC per al desenvolupament de programes de formació bàsica i d'iniciació professional destinats a joves de 16 a 20 anys que no continuïn estudis ni tinguin el títol de Formació Professional.

El batle observà que «l'any passat ja es varen dur a terme uns cursos sobre informàtica, idiomes, etcètera, però si es considera oportú també es demanaran enguany».

— Els nacionalistes també proposaren al Plenari que es demanàs a l'Oficina per a la Prestació Social dels Objectors de consciència la creació d'una o dues places per a la realització del servei Social Substitutori a l'Ajuntament de Campos.

Joan Molina assegurà que «s'està estudiant aquest tema per a saber la incidència que pot tenir dins la vila», manifestant ésser conscient «dels problemes d'aquests joves». El batle, per la seva banda, digué que «s'està estudiant el tema del Servei Militar Substitutori» (sic!) i indicà que «és millor esperar a un proper plenari per prendre una deci-

sió». La moció va ésser rebutjada amb els vots del PP-UM.

La darrera moció dels nacionalistes proposava procedir a modificar les Normes Subsidiàries per crear una nova Carta Arqueològica més completa i amb la toponímia detallada i correcta. També es demanava que l'ajuntament intentàs aconseguir subvencions de la Conselleria de cultura per procedir a la neteja, senyalització i protecció dels monuments arqueològics i d'interès històric.

El delegat d'Hisenda contestà dient que «l'Ajuntament està duent a terme aquestes gestions i amb aquest motiu es trameté una carta a la Conselleria el passat 22 de gener i, per tant, és millor continuar amb el procés iniciat per l'equip de govern». La moció dels nacionalistes va ésser rebutjada pel PP-UM.

Una vegada discutides les mocions, el delegat d'Hisenda, Joan Molina, informà que el balanç municipal de l'any passat és de 43.899.000 pessetes, encara que, segons ell, això no suposa que hi hagi hagut superàvit «perquè hi ha factures que encara no ens han arribat».

Per la seva banda, la delegada de serveis socials, Maria Moranta, informà que hi va haver una família que demanà informació sobre les ajudes municipals als afectats per la crisi agrària i que altres dues famílies sol·licitaren ajuda i «se'ls va concedir a cadascuna en funció de les seves necessitats».

El portaveu nacionalista, Sebastià covas, exposà tres precís, dels que podrien destacar el de que les convoca-

tòries dels plenis s'exposin al tauler d'anuncis. El batle recordà al Secretari «l'obligació que te d'exposar la convocatòria del ple al tauler d'anuncis».

Tractant-se d'un ple ordinari, els membres dels dos grups de l'oposició, PSM i PSOE, aprofitaren per a fer una sèrie de preguntes a l'equip de govern, un total de catorze els nacionalistes i dues el regidor socialista.

De les preguntes formulades pels nacionalistes en podríem destacar les següents:

— Com està la situació del futur Polígon Industrial?

— Resposta de Rafel Mas: «Fins que no es varen aprovar els Pressuposts no hi havia partida i ara els serveis tècnics de l'Ajuntament ténen una proposta pendent d'informe»

— Com està el tema del quarter de la Guàrdia civil, de

la Plaça de l'Estació, Teatre Municipal, local de Sa Torre i Sa Peixeteria?».

— Resposta del batle: «El quarter de la Guàrdia Civil se'ns ha comunicat que dins el 92 és impossible fer-lo. Els projectes de la Plaça de l'Estació i Teatre Municipal estan encomanats i se'n fan càrrec els tècnics de la Conselleria. Pel local de Sa Torre es mantenen negociacions amb en Pere Vadell i respecte de la Peixeteria, no es va poder llogar el mòdul perquè resultà esser més car del que ens havien dit. Estam a l'espera de les solucions que pugui donar el projecte de Can Pere Ignaci».

— Quina ha estat l'aplicació dels deu punts del document de sis de novembre sobre ajudes d'urgència al sector lleter, i les actuacions previstes per a la fàbrica Blahi?

— Resposta de Sebastià roig: «Els treballadors de Blahi varen venir a veure'm i els vaig oferir una ajuda». Sobre els diversos punts, contestarà a un proper Ple.

— Hi ha altra notícia sobre els terrenys adquirits per a l'Institut?

— Resposta del batle: «Contestarem a un proper ple».

— S'ha estudiat el canvi d'horaris dels plenis? (Les sessions plenàries es solen celebrar al matí, preferentment a les nou, el que impossibilita que la gent que ho vulgui hi pugui anar)

— Resposta de Sebastià

Roig: «L'horari dels plens seguirà essent el mateix».

Pel que fa a les preguntes formulades per Pere Escalas foren aquestes:

— S'ha rebut el Reglament del cànon d'aigua, i si és que sí, perquè no se'ns l'ha donat a conèixer?».

— Resposta del batle: «El Reglament s'ha rebut i es passarà als regidors».

— Què han costat les places i obres del Cementeri?».

— Resposta del batle: «Contestarem a un proper ple».

Redacció.

Granja Pomar

Tapes Variades

Carrer Major, 2 • Tel. 65.00.48 • CAMPOS

AUTO ESCOLA

Tota classe de permisos de conducció.

Carrer Plaça, 24
Tels. 65.28.28 • 65.00.80
07630 CAMPOS

SUR HÀBITAT IMMOBILIÀRIA

COMPRA • VENDA • LLOGUERS
VALORACIONS IMMOBILIÀRIES
ASSESSORAMENTS URBANÍSTICS, ETC.

TENIM PER LLOGAR:

- Casa a foravila
- Pis a Ses Covetes a primera línia

TENIM PER VENDRE:

- Pis nou a Campos de tres habitacions, dos banys, sala-menjador i cuina.
- Finca rústica amb casa, d'unes catorze quarterades

Informació: Tel. 65.02.65 • Plaça, 19 • CAMPOS
Llúcia Lladó A.P.I.

LA NECESSITAT ECONÒMICA DE MILLORAR EL CONTROL MUNICIPAL SOBRE LES OBRES MENORS

Tots coneixem la profunda crisi econòmica que pateix el nostre poble, degut principalment a l'esfondrament de la indústria ramadera i lletera que tants de perjudicis dona i ha donat a aquest poble.

També sabem el que s'ha fet per arreglar aquest tema, però la voluntat de fer-ho, no pot amagar la realitat de les poques possibilitats existents, i em referesc amb això, al baix sòtil de competències que tenen les autoritats municipals per solucionar aquest problema.

Ara bé, hauran de esser altres les maneres de millorar l'economia d'aquest poble, i si no es pot amb el sector agrari, sabem que en el primer que pensa la gent és en el sector turístic que ha donat i crec que segueix donant malgrat tot progressos a altres municipis d'aquestes Illes. Però al nostre poble aquest possible desenvolupament està només en el seus inicis, i majoritàriament a nivell de planejament, a les lleis i disposicions de les autoritats establertes a ciutat, naturalment condicionades a

FOTO: DAMIÀ PROHENS (FOTO VIDAL)

AJUNTAMENT DE CAMPOS

Tipus d'obra: casa d'una família isolada

Núm de plantes: dues

Expedient: ~~2085/87~~

Data d'aprovació: 4/09/87

Termini d'execució: 03/87

Ordenances: P.G.O.U. de Campos

Promotor: Guillem Mas i Forteza

Contractista: ~~Eng. J. M. Forteza~~

Arquitecte: Andreu Benjassay i Obrador

Arquitecte tècnic: Guillem Mas i Forteza

una política global per a totes les Illes. Per exemple no sabem que passarà amb el P.O.T. (Pla d'Ordenació Turfístic), actualment a nivell d'avantprojecte.

Però, què ens queda a l'hora de pensar com es pot finançar el nostre Ajuntament?. Sabem que arriben subvencions del Govern Balear, altres vénen del Govern Central, dels Imposts Municipals

que pagam els campaners, i finalment el que es pot recaptar per les llicències d'obra.

La recaptació de les tasses per llicències d'obra ofereix dificultats, per la quantitat de control que es necessita, control que està definit a les Normes Subsidiàries, encara que crec que necessita alguns retocs, com diré més endavant.

Les N.N.S.S. de Campos,

califiquen les obres de dues maneres: Obres Majors i Obres Menors; i l' Article 8 de les esmentades Normes diu que dins les obres majors s'hi comprenen: les urbanitzacions, tota casta de construccions de nova planta, les de reforma d'estructura, i les que augmentin o estiguin afectades per disminució de volumen, moviments de terra i enderrocament d'edificis, a més d'obres

ASSESSORIA FISCAL

CAMPOS

Carrer Provença, 34 • 2º • Tel. 65.09.41
07630 CAMPOS (Illes Balears)

Taller i Servei de Pneumàtics

M. BORDOY

Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació Vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel.65.21.93 • CAMPOS

interiors que afectin a més de 20 metres quadrats.

La segona definició és la d'obres menors, i queda definida en l'esmentat Article 8, com les obres simples de reparació, i totes aquelles que no afectin a l'estructura o configuració arquitectònica de les edificacions i que no estiguin definides com obres majors.

Fins aquí queda molt clar, teòricament, la distinció entre un tipus d'obra i l'altra, però a la pràctica cal pensar, que mentre les obres majors són fàcils de controlar en el seu aspecte econòmic, puix estan documentades amb un projecte valorat a preu real i visat, el que vol dir controlat pel Col.legi d'Arquitectes. L'Ajuntament s'ha de limitar, a aquests casos, a aplicar la taxa corresponent del 2'5%. D'aquesta manera queda clar que els ingressos són l'import real que pertoca pagar per aquestes obres.

Un altre control de l'obra major és el cartell obligatori que contempla l'Article 13 de

les mateixes N.N.S.S., i que serveix entre d'altres coses per saber si una obra té Llicència Municipal. Tots sabem que el Servei Municipal de Vigilància d'obres exigeix la instal·lació d'aquests cartells a les obres començades, i així pot semblar que aquest aspecte dels ingressos municipals està ben administrat.

Els dubtes comencen amb les obres menors. Segons l'Article 11 de les mateixes Normes, la documentació que s'ha de presentar per demanar Llicència d'obra menor, es la següent:

a: Croquis d'Emplaçament de l'obra.

b: Croquis de l'obra a realitzar.

d: Memòria de l'obra.

d: Pressupost de l'Obra.

e: Nom de l'Empresa Constructora.

f: Dues fotografies, en el cas de que les obres afectin l'exterior de l'edifici.

Segons es desprèn de l'Article 13 sobre cartells, queda clar que aquest tipus d'obra no el necessita, per això

el control queda reduït.

A més, veim que la documentació que s'ha de presentar, queda a la bona voluntat del propietari, ja que el pressupost, no té en principi, cap tipus de verificació.

També hi ha la possibilitat de que es presenti com obra menor, el que realment és obra major, amb la mateixa minva de recaptació d'impostos. Exemples d'aquests en passen i n'han passat al nostre poble, i com sempre han servit d'exemples multiplicadors.

Crec que hem de ser concients que no podem deixar que una part molt nombrosa de la nostra societat pagui totes les Tasses, Llicències i Imposts que ens pertanyen, i una altra part deixi d'ajudar al sosteniment del Municipi, encara que sigui amb un concepte aparentment poc important.

Aquest problema que han patit altres municipis, s'ha resolt de diferents maneres, una d'elles que pens seria la més adient pel nostre poble, consisteix en l'acceptació inicial de la documentació

aportada pel propietari, pressupost inclòs, donant-li la Llicència d'obres, però al cap de poc temps, passar el Celador d'obres per comprovar si l'obra demanada correspon a la que s'està executant. En el cas de que es comprovi un augment, o de que es faci un altre tipus d'obra, s'haurà de fer una altra liquidació, o el que pertanyi en cada cas.

Així mateix seria convenient, ara que es fa la modificació de les N.N.S.S., canviar l'esmentat Article 13, per incloure l'obligatorietat de col·locar un cartell a les obres denominades menors.

Vull deixar ben clar que aquests comentaris referits a l'aplicació de les Normes no demanen una restricció de caràcter absolut. I que en qualsevol cas, serà el seny dels nostres regidors i celadors d'obres, que decidirà la correcta i justa aplicació de les Normes.

Campos, Març del 1992.

Guillem Mas i Forteza.

Cristalleria CAMPOS

*Jaume
Vadell
i
Adrover*

Carrer Llibertat, 27
Tel. 65.04.20
07630 CAMPOS

CUINES SANZ

Dugui'ns les mides de la seva cuina i triï entre més de vint-i-cinc models diferents.

De la resta ens n'encarregam nosaltres.

Carrer Ortega i Gasset, 8 • TEL. 24.84.84
PALMA DE MALLORCA

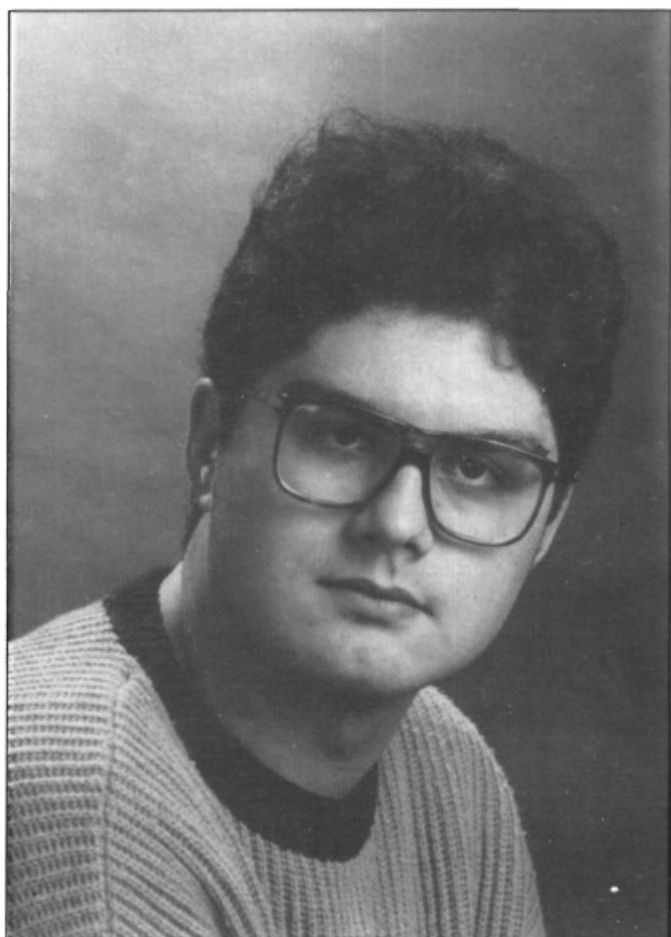

FOTO: FOTO VIDAL

EN SEBASTIÀ MORANTA: UN COL.LABORADOR DE RESSÒ OBTÉ EL PREMI EXTRAORDINARI DE BATXILLERAT

Qui de Campos no coneix En Sebastià Moranta? Aquest jove campaner que a part de per la seva altària, és conegut per haver estat un dels millors alumnes que han passat pel col·legi Joan Veny i Clar i per l'Institut de Felanitx; per haver destacat com a jugador de bàsquet, que va arribar, inclús, a ésser fitxat pel Sirius Patronat; per la seva brillant forma de redactar (basta llegir els articles que ha anat publicant a Ressò), a partir d'ara també serà conegut per haver guanyat un Premi Extraordinari de Batxillerat. Per tot això i per molts altres aspectes dignes de ressaltar, hem considerat que En Sebastià és el PERSONATGE DEL MES.

Sebastià, ens pots contar què és el Premi Extraordinari de Batxillerat?

La veritat és que no sé massa bé quins avantatges duu aquest títol, ja que fins ara m'han donat molt poca informació al respecte.

Tot va començar quan va arribar a l'Institut de Felanitx, allà on vaig a classe, una circular del Ministeri d'Educació i Ciència on s'informava que els alumnes amb una mitja dels tres anys de BUP igual o superior a 8'5 tenien l'opció de presentar-nos a unes proves i que, en cas de superar-les, obtindríem l'esmentat Premi. Jo i una altra noia de Porto Petro, Na Maria Concepció Julià, ens hi vàrem presentar, juntament amb altres vint-i-cinc estudiants de COU de les Balears.

On es varen realitzar i en què varen consistir les pro-

ves?

Les proves es varen fer a l'Institut Guillem Sagrera de Ciutat el passat 14 de desembre; estaven preparades per la Direcció General de Renovació Pedagògica i consistien en dos exercicis que varen arribar de Madrid dins un sobre sellat.

El primer exercici tenia dues parts: una redacció per a la qual teníem uns quants de temes per triar (jo vaig fer la novel·la realista i el vaig enfocar en el realisme europeu, sobretot el francès i el rus) i una traducció d'un text de castellà a anglès i un altre d'anglès a castellà. Per cert que jo vaig sol·licitar fer la traducció al català i un membre del tribunal em va contestar: sí que li pots fer, però pensa que les faltes compten. Em va fer molta de gràcia.

De la redacció vaig obte-

nir la puntuació màxima, 5 punts de 5, i 2 punts de les traduccions.

El segon exercici era un tema de llatí, matemàtiques o història. Jo vaig fer el d'història, que era un comentari de text sobre el Decret d'Expulsió dels Jueus de 1492. Aquí vaig obtenir 9 punts dels 10 possibles.

Així que vaig obtenir 16 punts dels vint en litigi, igual que En Joan Carles Villalonga i Terrassa, de Ciutat, essent els dos únics que vàrem assolir la puntuació mínima.

Et vares preparar molt per anar a aquestes proves?

No gens, perquè a l'Institut ja tenia feina a bastament i, a més a més, no ens varen explicar en que consistirien les proves fins que vàrem ésser allà.

Què et semblen aquests premis?

Quant a la manera d'obtenir-los vull dir que influeix un poc la sort, ja que depèn molt dels temes que et surtin, però també cal anar ben preparat.

Quant a l'organització, he de dir que fins el moment actual hi ha una manca d'informació total i absoluta per part del MEC sobre el què representa haver obtingut aquest premi. Extraoficialment es comenta que consisteix en una anotació a l'expedient acadèmic i la matrícula de franc al primer curs de la universitat. Jo m'esperava algun viatge o mig milió de pessetes, per exemple.

Ara podré optar al Premi de Batxillerat que s'ha de celebrar a Madrid, però En Jaume Casasnoves, president del tribunal, em va dir que ja m'avisarien i que per ventura

ens enviarien l'examen a Ciutat; ni tan sols ens poden pagar el viatge a Madrid?

Com veus el teu futur professional?

M'interessa la Filologia en general i m'agradaria anar a estudiar a Barcelona. Jo faria Filologia Eslava, però probablement faré Hispànica o Catalana per poder trobar feina.

Sempre m'ha interessat la cultura dels països de l'Est i no descarto cap dia fer filologia eslava, i sinó, a l'escola oficial d'idiomes fer algun curs de rus, polonès o txec.

A què vé aquest interès pels països de l'Est?

Així com tothom està interessat per l'anglès i els americans, jo no em sent gens identificat amb la cultura ianqui i, tal vegada per això, m'he sentit atret pel món eslav en general i per Rússia en particular, el que no vol dir que sigui comunista (els russos ja no ho són).

Tothom comenta la qua-

litat dels teus escrits, no has pensat mai en dedicar-te al periodisme o a la literatura?

La literatura m'agrada molt, de vegades m'he plantejat la possibilitat d'escriure, però trobo que em falta imaginació.

Quant al periodisme, no, no em veig de periodista, però tal vegada sí de columnista a algun diari, però en un futur segurament molt llunyà.

Quines són les teves aficions?

En primer lloc llegir, però trobo que som molt lent llegint, hauria de llegir molt més. Fa una sèrie d'anys em vaig interessar per En Kafka, com a novel·lista. De poetes m'agraden Leopardi, Quevedo i Juan Ramón Jiménez, per exemple.

Un altre tema és la música clàssica, a la qual em vaig afeccionar quan feia 6.è d'E.G.B., que vaig tenir don Nofre Ballester com a professor de música. Els meus compositors preferits són

Mahler, Txaikovski i Schubert, i m'agraden les òperes de Verdi i Puccini. També m'agrada la pintura, sobretot l'impressionisme francès de Renoir i Monet. Però també Ingres i Klimt.

I el bàsquet?

Vaig estar fixat dues temporades pel Sirius Patronat. L'any que feia tres havia de jugar amb ells, però en aquest moment em vaig adonar que no tenia prou interès pel bàsquet i ho vaig deixar. Ara no practico cap esport.

T'empenets de res del que has fet?

No, només del que no he fet. Em vaig afeccionar a la literatura quan vaig fer aquesta assignatura a 2.º de BUP. Em sap greu no haver-m'hi interessat fins tant tard. També m'hagués agradat fer llatí a E.G.B. i tenir una base per al batxiller.

Com veus l'ambient cultural a Campos?

Si fan un concert, una exposició o una projecció de

cinema sempre hi ha la mateixa gent. No hi ha un ambient que permeti fer moltes activitats.

Per altra banda l'existència de dos bàndols, per una part Ressò i l'Obra Cultural i per l'altra Sa Revista i el Centre cultural no és massa sana en un poble com Campos en el que tothom es coneix.

T'interessa la política?

No tenc cap vocació política i crec que haurien de canviar molt les coses per veure'm dins una llista electoral.

Quant a la situació política de Campos, amb un bipartidisme tan accentuat entre el PP i el PSM., crec que té coses bones i dolentes: és una mostra de maduresa política que no hi hagi massa opcions, però tal vegada seria bo una major diversitat per distendre un poc el clima.

Jaume Lladó.

LLIBRERIA - PAPERERIA

impremta

ADROVER

TIPOGRAFIA

OFFSET

Antelm Obrador, 2 • Tel. 65.02.02 • CAMPOS

PAPER PER ORDINADORS

FEIM FOTOCÒPIES

En paper blanc, de colors o reciclat.

Ampliacions i reduccions.

Donar dades sobre el Municipi de Campos normalment és difícil perquè no es troben sinó incloses dins les de Mallorca o fins i tot dins les de les Balears. Hem intentat per l'interès del tema oferir-ne algunes, encara que tal volta un poc retrassades.

CAMPOS. DADES GENERALS.

Campos és el 5è terme mallorquí amb 147'9 Km², després de Lluçmajor, Palma, Manacor i Felanitx. I amb una població d'uns 6.605 habitants, ens dona una DENSITAT de 44'66 hab./Km², una de les més baixes de Mallorca. Mallorca té una densitat de 166'66 hab./Km², Palma en té una de 1.37'21 hab./Km².

Campos té dins el seu terme una illa (s'Illa GAVINA), 0'25 Km. de longitud, i un illot (s'ILLOT DE SA LLOVA), de domini públic. Té també un dels torrents amb més superfície de conca, el de Son Catlar, amb 350 Km², només superat pel d'Aumedrà.

DADES DE SANEJAMENT.

No hi ha cap xarxa de clavegueram a cap dels nuclis poblacions. Ni cap depuradora. N'hi ha dues en projecte, una per Sa Ràpita i una per Campos. La xarxa d'aigua corrent potable es construeix a Sa Ràpita (és possible que arribi a zones costaneres de Lluçmajor). No n'hi ha al poble de Campos.

ESPAIS PROTEGITS.

La zona d'Es Trenc i Es Salobrar representa unes 1.400 hectàrees protegides. No s'hi pot construir ni alterar res.

SECTORS ECONÒMICS.

A les Illes Balears el Sector que ocupa més gent és el de SERVEIS amb un total de 163.000 persones, seguit del de la Indústria (unes 42.900 persones), el de la CONSTRUCCIÓ, (unes 31.000) i el Sector agropecuari i pesquer (unes 11.900). I això són dades de 1989, que creim estan variant en aquests darrers temps.

L'ATUR registrat a Mallorca pujava, amb dades mitjanes, del 1989 a unes 29.189 persones, d'aquestes, unes 21.164 pertanyien al sector de Serveis (la majoria): unes 3.378 (a la Indústria) i 2.119 a la construcció. El sector primari (agricultura, ramaderia i pesca) pujava només a 224 persones i els joves sense primer ofici a 2.305. La construcció és el sector amb més accidents laborals. Amb dades de 1988, es varen produir: 654 accidents sense baixa, 3.954 amb baixa i ferits lleus; 61 de greus i 6 de mortals; en total 4.675 accidents. L'altre sector més aprop amb accidents és l'hostaleria amb 2.902, de total.

RENTA I PRODUCCIÓ de la CONSTRUCCIÓ ALS SECTORS ECONÒMICS.

La construcció és el subsector industrial amb més producció a les Illes Balears pujant, el 1987, a un valor de 150.202 milions de pessetes. El subsector hostaleria i restauració pujava a 529.935 milions. El subsector comercial pujava a 142.364 milions, molt aprop del de la construcció. El subsector del transport i la comunicació pujava a 126.254 milions.

L'aportació del subsector de la CONSTRUCCIÓ al creixement del Producte Interior Brut (PIB) de les Balears, al 1987, fou d'un 0'87 mentre la del sector serveis fou d'un 4'54; amb una taxa de variació d'un 5'82.

CENS DE TALLERS artesanals A CAMPOS.

El total de tallers o artesans censats el 1985, pujava a 34, 13 d'ells de fusta, 2 de mobles i 19 d'alimentació.

OBRES OFICIALS A LES BALEARS, 1989.

Varen pujar a 467'3 milions de pessetes. D'aquestes 415'7 per a obres sanitàries i 51'6 per a obres docens. Cap pesseta per vivenda o per altres finalitats. Són dades del 1989.

VIVENDES 1989 A LES BALEARS.

Visades pel Col·legi d'Arquitectes: 17.511. Obres visades: 6.534

DADES MUNICIPALS 1989. (CAMPOS)

Hi havia: 421 comerços o llicències per serveis: 4 sucursals bancàries, 3 sucursals de Caixes; 6 indústries.

La recollida de fems va tenir un Pressupost de 9.353.628 i se varen recollir unes 4.650 tones.

Hi havia registrats un total de 4.310 vehicles; 2.949 cotxes, 1.100 motos, 260 camions, i 1 autocar.

CONSTRUCCIÓ A CAMPOS, 1989.

Les llicències d'obres varen esser 214, 149 obres menors i 65 de majors. Aquestes llicències produïren 27.020.152 Ptes.

L'impost sobre els solars va donar 2.542.100 Ptes i l'impost sobre el valor dels terrenys (plus vàlua), 3.317.852 Ptes.

Redacció.

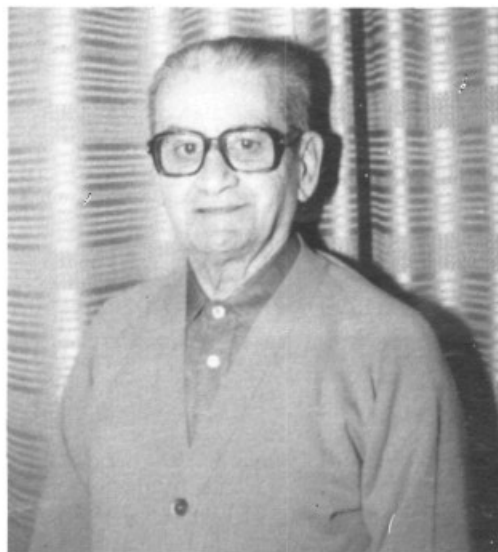
GENT DE LA VILA

BARTOMEU BURGUERA I BURGUERA

Al cor de l'església parroquial —dedicada a Sant Julià i a Santa Basilisa, per més senyes— alçava els braços amb vehemència, com si suràs sobre els cantors; s'estirava lànguid cap amunt, i molt sovint s'aguantava damunt les puntes dels peus amb una fragància que li atorgava un encant molt peculiar. Ho feia igualment dirigint la banda de música local, sobretot quan aquesta actuava damunt el cadafal un dia de festa major, entre paperins multicolors i qualche coet ocasional.

De complexió més bé senzillona, Bartomeu Burguera i Burguera —al qual tothom coneixia per Tomeu Burguereta, degut potser a la seva complexió física— era un home ordenat i pulcre; vestia amb elegància, preferentment amb roba de color obscur. No sumava amb els dits, i al seu despatxet de recaptacions i arbitris de l'Ajuntament emprava una màquina de fer números que feia un renover marejador. Sabia fer el compte de la vella, és a dir, multiplicar sense utilitzar llapis ni paper, i no n'esguerrava ni una, cosa d'agrair en aquella dependència que era una mica fosca.

El seu posat serè atorgava respecte, també el seu parlar, moderat i tan senzill com els gests. De veu baixeta i sense enfadar-se amb els contribuents, encara que en casos excepcionals sabia treure la cresta, no solia mostrar els defectes d'un funcionari passiu. Aparentment gens orgullós, no era alt d'estatura; caminava amb passes curtes, però com si frissàs d'arribar allà on fos necessària la seva presència, i els seus cabells negres i llisos evidenciaven el comportament d'un músic que coneix tots els sons de la veu. De celles senzilles i front angelical, En Burguereta tenia un somriure una mica ingenu, gràcil, senzilló i obert.

d. h.

COLIVER

MOTORS MARINS
MUNTATGES I MANTENIMENTS
COMPRA-VENDA DE MOTORS
ASSESSORAMENT TÈCNIC

Viviu a Mallorca? No podeu fruit de la seva mar i de les seves cales? Vos oferim de gaudir-ne amb les embarcacions CINQUE 10 OPEN, MARE I SPORT, construïts per ÀRIA YATCH.

Equipament de sèrie:

- Seient pilot amb respaltr, seient tripulació i màrregues solàrium proa.
- Escala bany inoxidable amb tres graons de teka.
- Volant de tacte suau i cables de direcció.
- Suport comandament fora bord a la dreta del pont de govern.
- Bomba d'ixugament automàtica.
- Bateria i desconectador.
- Ganxos d'esquí aquàtic inoxidable.
- Compàs.

Carecterístiques tècniques:

Eslora	5.12 m.	Mànega	2.03 m.
Calat	0.28 m.	Cabuda	6 Perso.
Super. útil	5.5 m2.	Pes	294 Kg.
Motorització	40-90 HP FB		

Aquesta embarcació, amb motor Tohatsu, fa un conjunt ideal per a gaudir de les nostres costes. Coneixeu la nostra mar, fruïu-ne i viviu-la amb CINQUE TOHATSU

T. N. C. OLIVER, Club Nàutic Sa Ràpita,
telèfon 64.01.99 • FAX: 64.02.21

CONVERSA AMB EN GUILLEM «DE SA CANOVETA»

«En Guillem Mas i Sastre va lluitar molt perquè el Consell de Ministres concedís a Campos la qualificació de zona desfavorida i ho va aconseguir»

En Guillem Adrover «de sa Canoveta», president de la Mancomunitat Migjorn, afirma que «hi ha aigua suficient per garantir el subministrament de tots els nuclis urbans de Campos i Ses Salines i de les explotacions ramaderes»

Juntament amb en Guillem Mas «Vinyola», l'anterior batle, l'actual primer tinent de batle de l'Ajuntament de Campos, en Guillem Adrover «de sa Canoveta», és el polític local més conegut i popular entre els campaners. Per qualque cosa fa més de dotze anys que és regidor del Consistori campaner, des de les primeres eleccions municipals democràtiques de l'any 1979, període durant el qual ha estat primer tinent de batle durant dues legislatures (1979-1983 i 1983-1987), mentre que a la passada legislatura (1987-1991) ocupà el càrrec de quart tinent de batle a causa del pacte que va firmar la Unió Campanera amb el Partit Popular, el PSOE i el desaparegut PDP (Partit Demòcrata Popular), pel qual la primera tinència de batlia va passar a mans de Sebastià Roig.

A la actual legislatura ha tornat a esser el segon batle de la vila, nom amb el qual molta gent el coneix i que quasi s'ha convertit amb el seu segon malnom. En Guillem Adrover és, a més, el president de la Mancomunitat Migjorn de Mallorca, que agrupa els municipis de Campos i Ses Salines, i que és l'organisme responsable de l'abastament d'aigua potable a aquests dos municipis.

Ressò ha visitat, en companyia del president de la Mancomunitat Migjorn, de les dues persones que hi fan feina, el director tècnic Juan José Robles i l'oficial segona Toni Vicens, les instal·lacions de Son Rosselló i Son Garau, on hi ha ubicats els pous i els depòsits que abasteixen d'aigua potable les explotacions agrícoles-ramaderes de Campos i Ses Salines.

En primer lloc, vàrem poder contemplar el funcionament del depòsit de clorificació, situat a Sa Serra, el qual està

FOTO DAMIÀ PROHENS (Foto Vidai)

— Guillem Adrover és, a més de president de la Mancomunitat Migjorn, el primer tinent de batle de l'Ajuntament de Campos.

dividit en dos compartiments amb una capacitat de 300 metres cúbics cada un.

«Comptam amb un automatisme molt sofisticat, però que s'ha de controlar, sobretot quan hi ha temporal, ja que els aparells són molt sensibles», indica Guillem Adrover. El president de la Mancomunitat ens explicà el funcionament del depòsit: «hi ha unes sondes que, quan el depòsit registra un baix nivell d'aigua, transmeten un senyal i a través d'una electrovàlvula es disparen els motors».

«Quan el depòsit està ple, les sondes transmeten un altre senyal i els motors s'aturen. Si hi hagués un tall del subministrament elèctric no es rebria el senyal i l'aigua arribaria a la vila, ja que hem de pensar que els motors treuen 500 tones d'aigua per hora. Per evitar aquesta possibilitat hi ha un motor d'emergència, una alternadora d'emergència que es dispara quan no hi ha corrent», assenyala

en Guillem «de sa Canoveta».

A la finca de Son Rosselló hi ha dos dels pous de la Mancomunitat, el Son Rosselló I i el Son Rosselló II, a més del depòsit regulador, que envia l'aigua al depòsit clorificador, i que té una capacitat de 11.000 metres cúbics, «que suposen tres o quatre dies de consum i que ens permetrien garantir el subministrament en cas d'avaria general».

Els dos pous de Son Rosselló tenen 60 cavalls de força cada un i poden treure 120.000 litres per hora. «També comptam amb el pou de Son Garau, que té una potència de 128 cavalls, i que pot treure ell tot sol tanta d'aigua com els altres dos plegats. Normalment no el tenim en funcionament, només qualque vegada perquè no quedi embossat, perquè són suficients els de Son Rosselló».

CONSUM

La Mancomunitat Migjorn subminis-

tra aigua potable a les cases rurals i les explotacions agrícola-ramaderes de Campos i Ses Salines així com a la Colònia de Sant Jordi i Ses Covetes. En Guillem remarca que «segons el decret del Consell de Ministres que va declarar Campos-Ses Salines com a zona desfavorida i va propiciar el subministrament d'aigua tenen les explotacions ramaderes als núclis urbans».

Sens dubte és la Colònia de Sant Jordi el principal client de la Mancomunitat a jutjar per les següents dades relatives del consum de l'any passat:

Mes	Con. mensual	Con. diari
Gener	16.397 M ³	528 M ³
Juliol	84.664 M ³	2.731 M ³
Agost	84.622 M ³	2.728 M ³
Setembre	69.413 M ³	2.314 M ³

En total es consumiren l'any 1.991 541.765 metres cúbics, el que suposa una mitjana de 1.000 metres cúbics (o tones) d'aigua diaris. segons el president de la Mancomunitat aquestes xifres garanteixen el subministrament a tots els núclis urbans de Campos i Ses Salines quan, en el seu moment, tots comptin amb la xarxa d'aigua potable.

«L'actual consum representa un poc més d'un terç del màxim de tones d'aigua que estam autoritzats a treure, 1.451.520 tones, i això sense tenir present que disposam a més del pou de Son Garau», indica Guillem Adrover.

INVERSIÓ MÉS IMPORTANT

«Aconseguir que això fos una realitat va costar moltes de gestions i negociacions que ja varen començar a la primera legislatura. La Mancomunitat Migjorn és una obra d'en Guillem Mas i Sastre, ell va lluitar molt perquè el Consell de Ministres concedís a Campos la qualificació de zona desfavorida i ho va aconseguir», afirma el primer tinent de batle.

«En Guillem Mas és, sens dubte, la persona més indicada per explicar com va néixer la Mancomunitat, ja que va ser ell qui va anar més d'una vegada a Madrid a negociar. En «Vinyola» va viure molt

aquest projecte i l'interessava molt». Les instal·lacions de la Mancomunitat Migjorn varen ésser inaugurades dia 30 de maig de 1.990 i varen ésser finançades per l'Iryda sota la direcció tècnica del Govern Balear, el qual les va entregar a l'Ajuntament.

Molts de campaners es demanen quina contraprestació ha tengut Campos per subministrar aigua a Sa Colònia que, encara que la paguin a 48 pessetes el metre cúbic quan els ramaders els costa 42 pessetes, tenen així cobert un servei tan bàsic amb aigua de pous de la vila de Campos.

Guillem Adrover considera que «si no hi hagués aquestes zones turístiques per ventura no haurien fet aquesta inversió, que és tal vegada la més gran feta mai dins Campos ja que s'acosta als 600 milions de pessetes».

«La contraprestació per Campos és que si només hagués estat per la zona agrícola-ramadera no haguessin fet una inversió tan grossa, haguessin posat unes canonades més petites i, en canvi, ara tenim a Campos una infraestructura feta perquè quan tinguem la xarxa no haurem de fer aquesta despesa ja que la canonada arriba quasi devora la residència. De totes

maneres tenen preferència les zones turístiques i com que a sa Colònia ja tenien la xarxa ens varen ésser davant».

De tota manera, Guillem Adrover assegura que «m'han informat extraoficialment que la Colònia està al límit del seu consum i si es sobrepassa tendran un mal consum».

Actualment hi ha uns 1.000 abonats a la Colònia i uns 500 a les cases rurals de Campos. «S'ha de deixar ben clar que la Mancomunitat Migjorn no té res a veure amb els municipis de Campos i Ses Salines.

Els municipis són uns abonats més, que tenen el seu comptador i que paguen segons el consum. Ells ja s'encarreguen després de cobrar als seus abonats».

Finalment, Guillem «de sa Canoveta» recorda també les gestions que va fer en el seu moment l'aleshores diputat del PSOE i ara líder de Convergència Balear, Gregori Mir, per aconseguir que es dugués a terme aquesta inversió, i destaca que «en 90 quilòmetres de canonada que hi ha només hem tengut un 3 per cent de pèrdues d'aigua».

*Miquel Adrover i Monserrat.
Xesc Adrover.*

— D'esquerra a dreta: Guillem Adrover, President de la Mancomunitat de Migjorn, Juan José Robles, Director Tècnic i Antoni Vicens, Oficial Segona.

PUBLICITAT A RESSÒ: Maria Bauçà, Tel. 65.01.47
Laborables de 17'30 h. a 20'00 h.

CAMPOS D'UN TEMPS

La seva durada va esser efímera, però impactant. A la darreria dels anys seixanta no era gaire fàcil crear un centre local de cultura, i més encara si aquest era mirat de cua d'ull per les autoritats franquistes del moment, que hi posaven tots els emperons possibles. Però el Centre Cultural de Campos —del qual fou president en en Bartomeu Roser— aconseguí el seu objectiu: fer torterelles diverses davant el *Gobierno Civil de las Baleares* per tal que els seus estatuts fossin legalitzats i poder organitzar actes culturals oberts i reivindicatius.

Els cicles de conferències i els recitals de Nova Cançó foren els revulsius que motivaren l'empenta. Hi havia il·lusió, ambició, i una mica d'eufòria perquè els seus components eren joves. Res, però, no era fàcil. Ni la perseverància, ni el futur, no tenien la més mínima garantia de subsistència o de continuïtat. Una

miconeta tolerat per l'Ajuntament, el Club Cultural de Campos aconseguí organitzar, sota la vigilància severa de la Guàrdia Civil, una dotzena d'actes. Però les pressions externes perquè li cixalassin les ales, cada vegada més fortes, motivaren el seu silenci definitiu. Va durar, com aquell que diu, com un alè. Però l'impacte de la seva activitat encara ara té ressonàn-

cia. Tots plegats beguérem cava per a celebrar-ho. I això que el dictador Franco encara era viu.

d. h.

La llengua
feina
de tots

CELLER Ca'n TONI

Carrer Oest, 8 • Tel. 65.27.54 • CAMPOS

El primer establiment de Mallorca amb un sistema revolucionari de preparar la carn al "grill".

La carn no perd les seves propietats vitamíniques perquè aquest sistema no deixa desprendre líquids. Consisteix en fer la carn amb la presió del vapor de llenya cremada.

Sense flamarades ni fums.

ÚNIC A MALLORCA

PREVIASA

ASSEGUANCES MÈDIQUES

Delegat a Campos

Maria Miquel Nadal

Carrer Santanyí, 23
Tel. 65.04.01 • 65.00.89
07630 CAMPOS

UN CADAFAL PINTAT DE VERD

*Damià
Huguet.*

El concert de més relevància el feien el dia de la Mare de Déu d'Agost, que era, i és encara la festa patronal de la vila, just a la plena de l'estiu. La banda de música, més que un aplec de gent que s'ho vol passar bé —amb il·lusió o per devoció— fent sonar un instrument determinat, formant un grup homogeni bastant nombrós darrerament, és, més que res, una institució local ben privilegiada. La banda de música sempre ha estat una referència obligada i fermament lligada a tota commemoració, i també una fita ineludible en els actes puntuals que al llarg de l'any s'esdevenen al poble i on la seva presència remarca, quasi diria que amb solemnitat, una processó, un trull carnavelesc, o un acte d'aquells on hi solen assistir, molt ben mudats, totes les autoritats del poble.

A Campos la banda de música sempre ha merescut una especial atenció, un respecte de tothom, joves i grans. En el meu record tenc molt present quan el batle Antoni Nicolau i Cerdó va decidir la supressió de la banda de música que llavors hi havia. La majoria de gent s'ho va agafar molt malament; però no va reaccionar amb eficàcia ni va formar pinya enfront d'aquesta malifeta. Eren els finals de la dècada dels anys seixanta i tothom anava cop-piu. El batle, i tot l'Ajuntament en ple, va campar amb la seva —crec que indecididament— argumentant que no tenien doblers per compensar les despeses que la banda de música els requeria, i la varen fer desaparèixer en el temps de fer un atxem.

La qual cosa no va agradar a ningú, i foren molts els qui protestaren, serenament, recelosos, però també amb un nus

a la gola difícil de païr. En aquells anys es va suplir la banda de música —sobretot a les processons de la setmana santa— per uns altaveus improvisats que oferien una música sorda i esquarterada que no satisfecia gaire, sobretot perquè no hi deia, i també perquè se sentia malament. Als actes oficials que cada any celebra l'ajuntament la seva absència es notà, i la gent se'n queixava. Al cap d'uns anys de negociacions i de martiris particulars s'arribà a formar novament la banda de música del poble, cosa que va agrair tothom. I ara sembla que funciona molt bé, perquè cada vegada són més nombrosos els músics joves que s'hi afegeixen, atorgant al conjunt un to elevat de qualitat molt elogiuable i ben digne.

És de doldre, però, que s'hagin perdut els concerts que feia la banda de música al cadafal, sobretot a l'estiu, a la Plaça Major de la vila. Era, aquell, un testimoni de fidelitat, i a la vegada d'orgull, que a tothom satisfecia. El meu record és llunyà, perquè quan col·locaven el cadafal enmig de Plaça jo era molt jove, i tot just arribava a tocar les potes gruixades de l'embalum pintat de verd. Perquè a dalt crec que no hi vaig arribar a pujar mai, per temor o per desídia, no ho sé. I era certament fastidiós aquell cadafal altíssim —al qual hi accedien els músics i els visitants ocasionals per una escaleta de peu que s'engronsava—, un cadafal que semblava una trona immensa d'on sorgia una música estrident i renovera que convidava a la bulla i a participar més alegrement de la festa. Tothom la palpava i la veia, la sentia immensament seva i hi disfrutava. Ben aposentats en cadiretes menudes, i dirigits, en aquells anys, per mestre Tomeu Burguereta, l'esclafit era immens, ple de color i de fantasia, un encant certament colpidor que ens feia obrir els ulls i les orelles a l'infinit.

Pintat de verd, però descuidat i esquinçat des de feia molts d'anys, el cadafal imposava la seva figura enorme enmig de Plaça, just devora Ca'n Pep Boixa, a la plena de l'estiu. A mitjan horabaixa, els al·lots que jugaven a bolles davant Es

Convent, ja cansats, una mica irats, encara teníem esma per enfilarnos damunt les posts mes altes del cadafal, on hi penjaven un fil de bombetes de llum grogues i verdes. Al frontis de La Sala hi havia el símbol, de rigorós vermell, fet de fusta, de la Falange; i de paperins no en posaven gaire. Corríem i reiem, ben espavilats i xalests.

El dia de la Festa Major l'alegria esclafia, obertament. Pujaven els músics al cadafal, ordenats i ben pulcres, i durant una hora llarga omplien tota la plaça de música i de llum, asseguts dos metres amunt, amb una ombra en la fosca, la gent els mirava absobets, estranyats, com si fossin uns déus que surassin damunt l'alè estiuenec i nocturn de la festa. I no parava la música, ressonava a les parets, com un signe de bulla, modest i fragilíssim.

Ignor per quina, o quines raons s'ha esvaït el cadafal, sobretot perquè per a mi ha estat sempre una referència obligada a l'hora d'evidenciar l'encant d'una festa amb orgull, que conferia una singularitat popular i quasi màgica des de feia moltes dècades, i amb tradició. Perquè, així i tot, en el fons, en tot l'espectacle, i en la simbologia, hi havia un doble joc que ressaltava sobre el tragí festiu. Primer de tot l'embalum enmig d'una plaça on no hi transitava cap cotxe, les corregudes dels al·lots a hores mortes, el concert esplendorós, la suggestió de la festa, i l'encant particular que el cadafal tenia.

Un cadafal que, pintat de verd i destenyit pel temps, sol i aigua, vents i calitja, atorgava una personalitat singular que feia, agradós o no, més subjugant cada dia de festa. La seva ombra rarencia perdura encara enmig de plaça, com un fantasma, allargant-se fins als portals de La Sala, clamant compasió. Un bell somni que les nits d'estiu provoquen. Però en obrir de bell nou els ulls la tristesa envaïx tots els sentiments, tan tacats de nostàlgia. Les velles potes del cadafal, que algú va asserrar no crec que amb ràbia, volen acudir de bell nou al seu destí, per enaltir molt més els músics.

EN JOAN GRIMALT I ADROVER, Astrònom aficionat.

En Joan Grimalt i Adrover té 46 anys i es dedica a la venda d'electrodo-mèstics i mobles de cuina. La seva afició des de fa temps és l'astronomia, però des de fa uns 5 anys s'ho ha agafat més seriosament i ha arribat, fins i tot, a muntar el seu propi observatori a casa seva. Amb el telescopi, que ha fet ell mateix, pot contemplar molts de vespres el nostre cel, té tot l'univers obert davant els seus ulls. Volem conversar una estona amb ell i ficar-nos un poc dins el món de l'Astronomia.

— Com va néixer aquesta afició?

— De petit, quan anava a l'escola de S'Horta, al mestre li agradava molt l'Astronomia, i cada vegada que explicava alguna cosa d'això jo sempre sentia interès. De tot d'una no vaig fer res, em vaig posar a estudiar electrònica i vaig deixar l'Astronomia. Ara fa cosa de 7 o 8 anys que em va tornar a picar un poc i vaig fer alguna coseta, però no gaire, i ara fa devers 5 anys m'ho he agafat més seriosament. Vaig començar a comprar més llibres i em vaig fer soci de l'Agrupació Astronòmica de Sabadell.

Sempre he estat un autodidacta, he comprat llibres, i només he fet un curs d'astronomia de la UNED.

— D'on has copiat el model per a fer el teu observatori?

— No és idèntic a cap, té variacions, em vaig informar d'altres que n'havien fet. La cúpula està feta d'una revista de l'agrupació, feta per un de Barcelona que n'ha fet bastantes. El telescopi està copiat

FOTO DAMIA PROHENS (FOTO VIDAL)

una cosa d'un lloc i alguna d'un altre, m'he adaptat a les circumstàncies, al tamany..., he copiat el que m'ha agradat d'un lloc i de l'altre.

— Com funciona el telescopi?

— És un telescopi tipus Newton de 10 pulgades de diàmetre. D'un telescopi la gent es pensa que el més important són els augments i en canvi és l'obertura, el poder separador i la relació focal. Aquest, d'obertura té 10 pulgades i la relació focal és 6.

Depenent dels oculars que li posis tindrà més augments o més pocs.

La cúpula està feta una part d'obra i una de fusta, amb una cúpula giratòria amb dues portes, una abatible i l'altra corredera, que descansa damunt un rail amb 120 pilotes de golf, feta amb tablero impermeable, cobert amb resina i esmalt marí.

El telescopi està fet tot per

mi mateix, llevat dels vidres que me'ls va fer un particular de Barcelona. He seguit el camí de la majoria d'aficionats que es fan ells mateixos els instruments, perquè comprat a les tendes surt molt car, i si no són aparells de molt de preu són de qualitat dubtosa.

El motoret de seguiment també l'he preparat tot jo amb programadors de rentadora automàtica i motorets de casette, això serveix per seguir l'estrella.

El telescopi té dos eixos, un que és paral·lel a l'eix de la terra, i els motorets serveixen per seguir l'estel, per compensar el moviment de rotació de la terra.

— Has visitat altres observatoris?

— L'únic que he vist personalment és el de Sencelles i els altres a les revistes. A Mallorca no n'hi ha gaire.

— Quin temps vares haver de menester per tenir

tot l'equip complet?

— Jo ho feia a estones, així com tenia temps. Més o menys, per montar-lo he estat un any o un any i mig.

— Quines observacions pots fer amb aquest telescopi?

— Permet veure els planetes, la Lluna, els satèl·lits, cometes, nebuloses, galàxies... A nivell d'aficionat té una categoria intermitja, un poc alta.

— Rebs informació d'allò que passarà al cel per poder-ho observar?

— Sí, l'Agrupació Astronòmica de Sabadell tot d'una que hi ha una cosa interessant envia una carta urgent i avisen si haurà un cometa, una estrella variable... A part, l'envien la revista cada dos mesos amb més informació.

— Què és el que observes normalment?

— Els estels en sí mateixos

no tenen interès, perquè amb el telescopi més gran del món es veuen sempre com un punt de llum. El que sí té interès són els estels variables, els estels dobles, els cometes, la Lluna, nebuloses, galàxies...

El que és molt interessant és la fotografia, i vull adaptar-la aviat. La fotografia és més interessant que únicament l'observació.

— De vegades els grups d'astrònoms aficionats col·laboren amb les seves observacions en qualque projecte científic, hi has participat mai?

— De moment no he participat en res. Em varen demanar, no fa molt, per participar en una observació d'estrelles variables, però per falta de temps i d'altres coses no m'hi vaig poder dedicar. Amb les estrelles variables i les taques del sol hi ha molts d'aficionats que hi participen, també quan hi ha cometes, pluja d'estrelles, etc. Quan hi ha una cosa que és interessant tots envien les seves observacions, les junten, veuen les diferències i es treu una mitja.

— Hi ha alguna agrupació a Mallorca?

— Hi ha l'Agrupació Astronòmica Balear, en Salvador Sánchez és el director i també és soci de l'Agrupació de Sabadell, perquè aquí és una agrupació petita, de diversos 20 persones, i no poden fer segons que. A la resta de l'Estat n'hi ha moltes, a quasi

totes les comunitats.

— Quina és la reacció de la gent quan els hi xerres del telescopi?

— Hi ha molta gent que troba que això és un doï, que és perdre el temps, diuen aquest està loco o et surten amb qualque pregunta absurda. Per exemple, un em va demanar què es podia veure, li vaig dir que es podien veure els planetes i em va demanar si es veia la gent que hi havia per allà. També m'han demanat moltes vegades si veia els míssils de la guerra del Golf, i en xerrar de xifres astronòmiques de milions d'anys em diuen que això no es pot calcular mai, que estam locos.

Ara, si hi ha qualcú interessat tant per veure-ho com per demanar el que sigui, amb molt de gust li explicaré el que sé.

— Què en pensau de la gent que creu que les estrelles tenen influència damunt els sers humans?

— L'Astrologia és, segons els científics, una creència sense cap fonament científic i les enquestes no han demostrat que endevinin res. L'Astrologia i l'Astronomia són dues coses diferents, antigament venien d'allà mateix i molta de gent encara les confon. L'Astronomia és una ciència que es pot demostrar.

— Què ens pots dir dels O.V.N.I.?

— És molt discutible, perquè un OVNI és un objecte

que no està identificat, el 90% s'identifiquen, s'expliquen una manera científica i hi ha el 10% que no es poden explicar. Hi ha, però, molt poques possibilitats de que això siguin essers d'un altre planeta, d'una altra estrella. Dins el sistema solar està descartat que hi hagi vida intel·ligent, a altres estrelles pot ser que hagués existit vida, però ha de coincidir que hi hagi vida intel·ligent en aquest moment, així i tot les distàncies són molt llargues i es necessita una quantitat enorme d'ener-

gia per traslladar-se. No està descartat del tot, és possible, però poc probable.

Moltes gràcies per dedicar-nos aquesta estona del teu temps a contar-nos algunes coses d'aquest tema tan fascinant com és l'astronomia, i desitjam que els teus coneixements de l'Univers ens puguin ser profitosos.

Núria Vives.
Jaume Lladó.

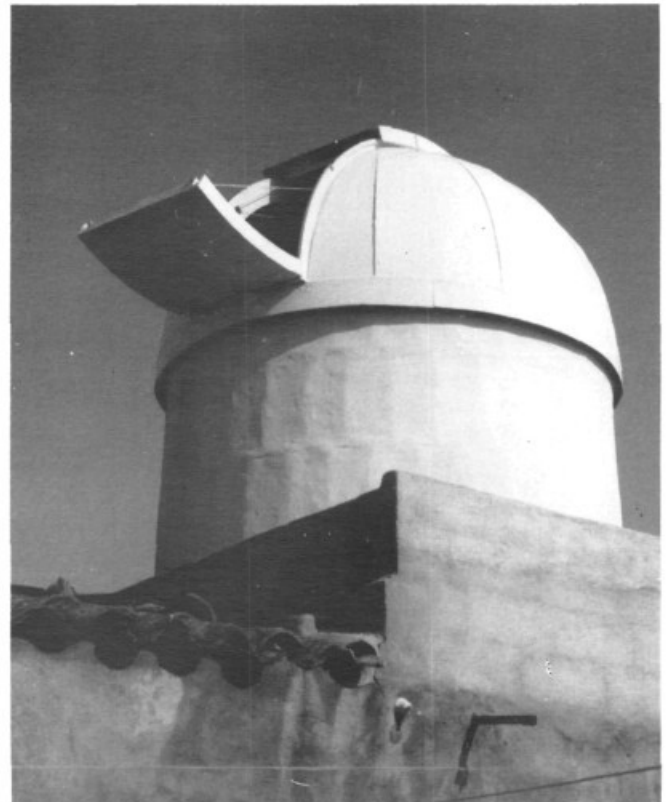

FOTO: DAMIA PROHENS (FOTO VIDAL)

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ
MIQUEL LLADÓ

Avda. La Verge, s/n. - Tel. 65.06.75

Sa Joieria

Joieria • Relotgeria

Carrer Major, 3

Sa Ràpita, 1963.

- 1.- Francisca Mas i Roch (Barrala)
- 2.- Catalina Prohens i Vidal (Retratista)
- 3.- Joana Mª Mesquida i Pascual (Ca's Cabo)
- 4.- Magdalena Ballester i Alcover (Bernadina)
- 5.- Antònia Coll i Prohens (Sa Creu)
- 6.- Catalina Gomila i Ginard (Ca's mestre Gomila)
- 7.- Sebastiana Obrador i Vaquer (Garrigó)
- 8.- Maruja Plazas García
- 9.- Bàrbara Mesquida i Pascual (Ca's Cabo)
- 10.- Catalina Mas i Mercadal (Castanyola)
- 11.- Sebastiana Lladó i Adrover (Ca's Serrador)
- 12.- Catalina Ginard i Ballester (Serraller)
- 13.- Antònia Mas i Taberner (Pedreres)
- 14.- Joana Dora i Parera
- 15.- Maria Juan (Ca's mecànica felanitxer)
- 16.- Catalina Ballester (Sa Matança)
- 17.- ?
- 18.- Lluïsa Mas (Mercera)
- 19.- Antònia Vadell i Lladó (So n'Amer)

Mestre Veny

RAMON SOLSONA

El professor Joan Veny ha publicat *Mots d'ahir i mots d'avui*, un aplec de cinc treballs sobre diversos aspectes de dialectologia i d'història de la llengua.

Vaig ser alumne seu a la Universitat i en conservo un record molt grat. És un especialista reputat en dialectologia, es pot dir que la bibliografia essencial sobre aquest tema està signada per ell. Essent un autèntic savi com és, té un capteniment modest, senzill. Explicava amb un to d'humilitat que no li he conegut a cap altre professor, era molt respectuós amb l'alumne, fins i tot quan un de nosaltres preguntava autèntics disbarats. Jo li he atribuït sempre virtuts conventuals, especialment la bondat i la paciència.

Paciència, tenacitat i un gran amor a la llengua són necessaris per consagrar-se a l'estudi dels orígens i de les diferències. La història de l'idioma és una ciència que requereix molts anys d'immersió, moltes consultes a arxius i un procés molt lent de maduració de les hipòtesis. I la dialectologia requereix, a més, el coneixement directe de la

parla viva a tots els racons del domini.

Mots d'ahir i mots d'avui és un tast de diversos aspectes evolutius del català que ha de fascinar els llenguaferrits del país i aquells que sentin curiositat per saber com es configura a través dels segles el tresor del vocabulari.

El professor Veny il·lustra totes les afirmacions amb abundants exemples. Així, ens explica l'etimologia de mussol ('granet a l'ull'), que ve del llatí *hordeolu* ('gra petit d'ordi'), que en castellà evoluciona de manera molt diferent i fa *orzuelo*. Moltes paraules són biografiades en el llibre, algunes fins i tot amb caràcter reivindicatiu, com ara el geniu *formigalejant* que l'autor proposa per substituir el *vi d'agulla*, estrany el català. Parlant de vins, ens explica la distinció vi blanc / vi vermell que fan moltes llengües i que el català va abandonar en benefici de vi blanc / vi negre.

El capítol de les etimologies populars és deliciós i té la gràcia d'acostar molts exemples als nostres dies, a vegades no exempts d'ironia. Ens descobreix l'origen de l'enigmàtic i macarrònic *sacatapús*, que prové

del castellà *sacatrapos*, un estri per treure draps o embussos de l'ànima d'una arma. I jo em permeto de brindar al professor Veny alguns exemples vius amb què ens obsequien els parlants. A més de l'*espeladrap*, molt estès, he sentit més d'una vegada l'expressió *conèixer el tergal a algú* (del castellà *percal*, *percala* en català). I l'adaptació curiosa de dos manlleus: *la containa* (per *container*) i la rica varietat d'anoracs: *l'anorac* (plural: *els anoracs*), *l'anorac* (*les anoracs*), *la norac* (*les noracs*), *l'onorac* (*els onoracs*).

Cal felicitar l'editorial Empúries per la sèrie de llibres sobre la llengua i el llenguatge, i en especial per aquest volum, i el de Pep Coll —*El parlar del Pallars*—. Són viatges a l'entranya de l'idioma.

NO VOLEM COMBREGAR AMB RODES DE MOLÍ

Dia 11 de febrer, es va celebrar un Plenari de l'Ajuntament, i per tercera vegada, la majoria formada pel PP amb el suport de la UC, o sia els mateixos que ja li havien donat les altres vegades (encara que hi hagi algun regidor desmemoriat que digui que tot aquest embull els ve de l'anterior Consistori), varen tornar cedir els «xibius» a D. José Piris Sintes. Això, els partits de l'oposició ho consideren il·legal i no els quedarà més remei que seguir intentant defensar la legalitat i els beneficis del poble i recórrer aquell acord de la majoria del PP-UC.

El que jo no em puc empassar és que, a més, aquest senyors del PP-UC es puguin creure que els campaners som tan curts de gambals que acceptarem que s'excusin en un estudi d'una senyora economista, tan intel·ligents com semblen ells mateixos, per fer-los creure que efectivament és millor donar les concessions al que paga més poc molts d'anys que al qui paga més però més pocs anys.

Quin crèdit pot tenir un estudi si a les primeres pàgines i després de fer un quadre comparatiu de les ofertes fetes a l'Ajuntament pels «xibius» al llarg dels sis primers anys de l'oferta del Sr. Piris i d'altres ofertants a més bon cànon, ja afirma que a l'oferta del Sr. Piris s'hi han d'afegir els altres sis anys que no figuren a l'estudi, la qual cosa vé a significar el doble.

Molt bé, sis i sis dotze, just doble!. Quina suada Sra. Economista!. Que és de brillant

aquesta afirmació!

Perquè deuen suposar que els altres «xibius», una vegada hagin passat sis anys ja no pagaran més!. Els deixaran explotar de franc!. O potser hi hagi intel·ligència suficient a l'Ajuntament per deixar que segueixin amb la seva explotació en les mateixes condicions que fins alhora al llarg de sis anys més?

ITAMBÉ RESULTARIA EL DOBLE D'INGRESSOS!!!. I UN DOBLE MÉS GRAN QUE EL DEL SR. PIRIS!!!

O si han vingut mal dades i el turisme fluïxeja, no podrien rebaixar el preu fins al mateix nivell que pagaria el Sr. Piris?

I L'AJUNTAMENT QUASI SEGUR QUE COBRARIA EL MATEIX QUE SILIPAGÀ EL SR. PIRIS!!!

No és extraordinari que la nostra majoria municipal, tan espavilada com és, no s'hagi plantejat aquestes preguntes?

Tan i tan poc varen repassar l'estudi econòmic que no es varen adonar de que allà s'estava fent una fórmula, no molt ben explicada, o supòs que per evitar comprovacions dels pocs sabuts, per justificar allò injustificable, sense tenir en compte que el cànon que es paga pels «xibius» és un ingrés anual que prou esment posarà la majoria municipal en gastar-lo i no en capitalitzar-lo. O no és així Sr. Batle?.

I així i tot el mateix informe diu que amb els 4 «xibius» que tenen millor oferta que la del Sr. Piris es perd des d'un 7% a un 20%, però estic segur que

els membres de la majoria municipal poden treure un llapis i veure que el lot nº 3 per exemple concedit al millor postor pagaria en 6 anys uns 42 milions de pessetes i el Sr. Piris només en pagarà 37 milions. Hi ha una diferència (que s'ha volgut amagar) de 5 milions de pessetes que efectivament signifiquen qualque cosa més que un 7% (més o manco un 13%). I feim el càlcul més poc escandalós perquè llavors volen suposar que som dolents.

L'informe econòmic també ens deixa bocabadats quan en una pàgina afirma que les despeses inicials que havia de fer el Sr. Piris pels «xibius» 1 i 2 serien de 28 milions de pessetes (això vol dir el cost de la construcció dels dos «xibius») i unes quantes pàgines després afirma que la construcció d'aquests dos «xibius», si els construís l'Ajuntament vendrien acostar un 10% del Pressupost de l'Ajuntament que és de 545 milions.

Sincerament, Srs. de la majoria municipal, podeu creure que la despesa inicial que hauria de fer el Sr. Piris pels «xibius» 1 i 2 (28 milions de pessetes segons l'estudi) representa un 10% de 545 milions? (54'5 milions de pessetes).

On devia fer comptes que s'havien de gastar els 26'5 milions de més de l'Ajuntament?

I gastar els 28 milions que eren necessaris per construir els «xibius» 1 i 2 ni tan sols era pagar tot el que es cobraria el mateix any, pels altres 4

donats als millors postors, i encara és possible que tret a explotació se n'hagués tret un cànon bastant superior al que oferia el Sr. Piris.

Havent anul·lat al mes de setembre totes les passes fetes per l'anterior majoria municipal (amb el suport del PP a l'hora d'aprovar la concessió dels xibius reconeixent que tot havia estat mal fet i que per tant l'oposició tenia raó), tenien l'oportunitat de fer-ho bé i l'han perduda. Demostrant així que no eren sols els altres que ho volien així, també ho volia així l'actual majoria municipal.

La veritat, Srs. Regidors i Sr. Batle, encara era més elegant seguir utilitzant les formes antigues i fer saber que es dona a aquest Sr. perquè ens passa pels c. . . i a més és el que més ens convé perquè paga millor i per això tenim una majoria. Al manco els vostres electors no s'haurien sentit ofesos de que ho féssiu així i haurien pogut comprovar que seguïu tenint-ne molts, però no haurien passat per veure que els seus representants s'excusen en un informe on es suposa que ingressa més qui més poc cobra i que accepteu tranquil·lament perdre uns ingressos d'uns 6 milions cada any possiblement al llarg de 12 anys.

Antoni Ballester i Mas.

SOM CATALÀ

L'autor d'aquest poema és en Pere Capellà i Roca («Mingo Revulgo»), nascut a Algaida el 1907, fill del popular i gairebé llegendari glosador Llorenç Capellà, i autor d'obres teatrals tan conegudes com: *L'amo de Son Magraner*, *S'hereu de sa farinera*, *Sa madona diu es maneig*, *El rei Pepet*, *Es marquès de sa Rabassa...*

No entrem ara a pensar en els motius històrics, polítics, culturals, socials,... que hagin pogut provocar confusions, contradiccions, ignoràncies... sobre la nostra pròpia identitat com a poble. Tot això, afortunadament, es va superant.

Ara, simplement demanaríem que llegíssiu delíngudament, amb admiració, amb interès, amb plaer, de quina manera, l'any 1936, un home, que ara tendria 85 anys —va morir el 54— cantava amb orgull apassionat el fet d'esser català de Mallorca.

Enmig de la mar
s'aixeca ma terra
fins tocar el cel,
que es deixa en La Serra,
banderes de blau.
Jo soc balear,
jo soc de Mallorca, català insular.

Tot el meu passat,
que la història allunya,
el tenyeix de glòria
la Gran Catalunya.
En les rels profundes
de la meva gent,
un conqueridor
portà, proa al vent,
la nau que a Salou
deixà ses amarres,
seguint la bandera
de les quatre barres.

Estim Catalunya
perquè té un passat
de lluita incansable
per la llibertat.

Jo soc de la raça,
vella i gegantina,
que espantà dels mars
la gent sarraïna.
Jo soc de la Pàtria
dels agermanats,
Joanot colom,
vells antepassats,
defensors heroics
de tradicions,
que en sang ofegaren
Austries i Borbons.

Estim Catalunya
perquè té un passat,
de lluita incansable
per la llibertat.

Herois de Mallorca,
herois catalans,
que en les hores greus
us dàreu les mans,
fent del vostre exemple
sagrada costum,
jo us tinc en ma vida
de guia i de llum.
Jo soc mallorquí,
i és la meva glòria
esser català
per la meva història.

Ros. Ros. Ros. Ros. Ros.
Home i dona

Qubio's
peluqueros

* Som professionals al servei de la teva imatge.

* Som concessionaris de Kerastase, Capider, Mlsta, Osmosi,
Biological, etc. Els millors productes per a tractar
els problemes de caiguda, caspa, grassa, sequedat, etc.

Carrer Major, 27, 1r. • Tel. 58.23.16
07260 **FELANITX**

Carrer Major, 4, C • Tel. 65.08.50
07630 **CAMPOS**

Gràcies per demanar hora.

Distribució de Begudes

**SILVESTRE
GINARD**

Vos oferim:

- SCHWEPPE
- TRINARANJUS
- LA CASERA
- CERVESSES DAMM
- AIGÜES MINERALS I
DE MANANTIAL
- VINS UNIÓ

Travessera Carrer Nord, s/n. • Tel. 65.23.03
07630 CAMPOS

SESSIONS PLENÀRIES . . . PLENES O BUIDES?

Joan
Adrover
i Mascaró.

La nostra vida està constantment marcada per decisions. Unes, les prenem nosaltres mateixos amb o sense consulta de les persones amb qui convivim. Hi ha una part d'aquestes decisions que poden quedar catalogades com intrascendents (m'aixec tot d'una que sona el despertador o me rebolc deu minuts més davall les flassades?) i altres poden considerar-se d'una importància creixent segons el seu caràcter i les circumstàncies que les envolten. Casar-se seria una d'aquestes darreres. . . De les decisions estrictament personals en podríem parlar o escriure moltes pàgines, fet i fet la vida no és més que això: una llarga cadena a la qual cada decisió que prenem és una baula. Les decisions encertades ajudaran a donar consistència a la cadena i si ficam la pota quan prenem alguna determinació important, perilla que la cadena pateixi i fins i tot perdi durant un temps més o menys llarg la seva funció: mantenir-nos

units amb la felicitat.

Però, vés per on, que d'ençà que el món és món els humans estam sotmesos a un altre tipus de decisions, diferents de les personals. Són aquelles que, de cada vegada més freqüentment, es prenen «en nom del poble» i curiosament sense que ningú ens consulti. I si el o els o les, que prenen aquelles decisions en nom nostre s'erren o pensen més en els seus interessos particulars que els nostres col·lectius, ja nedam.

Ja sé, i vosaltres millor que jo, que aquest aspecte de la vida col·lectiva ha estat tractat per molts d'autors en obres excel·lents i que han omplert milers i milers de pàgines de llibres. Però, en aquest petit espai d'aquesta publicació local, vull aportar la meua opinió tocant un aspecte, també local, d'aquest tema de les decisions.

Tenim tretze respectables persones que formen el nostre Consistori i que decideixen per tots els sis mil llargs de campaners. Això de «tretze» és un dir, ja sabeu que només són nou a la pràctica. El que em preocupa és arribar a descobrir quins motius reals tenen els nostres nou polítics de la majoria per no facilitar-nos un poc més l'assistència a les sessions plenàries del nostre Ajuntament, que és precisament on es prenen les decisions

de caràcter col·lectiu i que molt freqüentment afecten molt i molt directament les nostres butxaques. Si jo volgués aclarir aquest dubte ho tendria bo de fer: anar a l'Ajuntament i demanar-ho. Però supòs que l'explicació que em donarien no seria prou convincent, al menys per a mi, i a més tan sols la coneixeria jo i el grup de persones amb qui me relacion més normalment. Per tant, avui quan m'he aixecat he pensat que una de les B.O. (Bona Obra) que podria fer aquest vint-i-dos de març de 1992 és plantejar públicament al nostre estimat Consistori aquesta pregunta: perquè no discuteu les coses públiques a unes hores que permetin assistir a les vostres reunions a la gent que fa feina? Hi ha algun motiu que no sabem per no seguir fent les sessions plenàries els vespres?. Vosaltres ja m'enteneu i supòs que d'aquí fins que aquesta publicació torni sortir al carrer —i a les places— m'hauré informat per tal que jo a la vegada pugui informar els nostres lectors. Per tant, gràcies per endavant, i que el mes de Maig que és el mes de les flors, haguem pogut aclarir aquest petit —o gran, segons es miri— misteri de la nostra administració política-econòmica-cultural-municipal.

CRESPO-ÓPTIC
DIPLOMAT

NUNÓ SANÇ, 14
TEL. 65.26.37
07630 CAMPOS

Es Campanar

•
Autoservici
Carnisseria
•

Cantonada Carrer Major, Carrer Sant Julià
Tel. 65.07.69 • CAMPOS

Clementina Clara.

Tots tenim **tendències i imaginacions** ideològiques que en casos extrems ens poden dur fins a l'excentricitat, com en els casos de sectarisme, on els seus membres només veuen una petitíssima part de la realitat i s'aferran a ella com l'únic remei a les seves vides frustrades. I és que davall els motius que ens duen a tal o qual tendència solem arraconar i sepultar el nostre esperit autèntic. Les conseqüències d'aquesta actitud són dramàtiques.

La **fantasia** és un aspecte de les nostres capacitats d'un caràcter més elevat i més poc forçat que la imaginació. La fantasia

SÈRIE IOGA CONCENTRACIÓ (2ª part)

El mes passat vaig tractar per primera vegada el tema de la concentració. Deveu recordar que la concentració és una de les nostres facultats que solem tenir poc cuidades; que els seus beneficis són molts i importants, i que per desenrotllar aquesta capacitat que tots tenim hi hem d'anar poquet a poquet, però amb constància.

pot ser útil per a un poeta, o per a un artista, però és una nosa per a aquelles persones que volen practicar el ioga. Aquestes fantasies són un obstàcul per a la concentració.

La ciència moderna intenta d'explicar els diversos aspectes de l'esperit d'una manera bastant superficial, dient que les emocions, els estats d'humor, etc, estan supeditades als processos de secreció hormonal de les glàndules endocrines. Segons la ciència moderna les hormones de la sang juguen un gran paper per determinar el temperament de la persona.

La ciència iòguica, en canvi, té una explicació bastant més subtil i profunda

SEGUEIX ➡

**RENAULT
CAMPOS**

Joan Artigues Rigo

**Compra Venda de vehicles nous i usats
Taller mecànic, planxa i pintura**

**SERVEI DE GRUA
COTXES DE LLOGUER**

Antelm Obrador, s/n.
Tel. 65.02.62 • Fax.65.04.00
Tel. Mòbil. 908-63.81.99
07630 CAMPOS

**VIAJES
EUROPAIR S. A.**

Bitllets d'Avió i Vaixell
Reserves d'Hotels
Viatjes de negocis, de plaer,
de lluna de mel, etc.
Organització de festes
Traslats en Autocar
Li resollem tot a la seva satisfacció.

Cala d'Or • Tel. 65.78.03/04
Cala Rajada • Tel.56.42.12
Palma • Tel. 72.49.43
OBERT TOT L'ANY

per explicar la intranquil·litat de l'esperit. Des de fa més de 5.000 anys aquesta ciència ens mostra com pot la persona controlar l'estat del seu esperit amb la seva pròpia ment.

Ajudant-nos, per tant, de la ciència del Ioga podem conèixer, analitzar, entrenar i dominar tant la ment conscient com la inconscient.

Els ioguis saben que la part conscient de la persona és molt superficial. Això no vol dir que encara no sigui molt necessària per realitzar determinades tasques importants en el món exterior. En canvi, la part inconscient és molt més important, doncs és d'ella d'on surten les arrels de qualsevol actuació humana. La psicologia moderna coneix i accepta aquest fet i està en el camí d'investigar aquesta ment inconscient, tot i que encara queden molts de redols no investigats ni aclarits.

La ciència iòguica compara la ment amb l'aigua d'un llac. La «superfície» de la ment humana sol estar plena d'onades de pensaments o «vrittis». Amb el Ioga podem entrenar-nos en la concentració i posar en calma aquella superfície i fer desaparèixer aquelles ones-pensaments fins el nivell que l'alumne es veu reflectit com dins un mirall, podent així observar la seva vertadera imatge i comprendre la

seva naturalesa real.

Per això, la ciència iòguica no es limita als tres estats de consciència que solem conèixer (estar desperts, somiar i dormir), sinó que ens descobreix un altre estat anomenat «Turiya», que és l'estat de l'esperit supraconscient, inexplicablement agradable. En la vida diària ens concentram de molt diversos maneres (si hem d'enfilar una agulla o conduir per dins uns carrers estibats de trànsit). Aquesta és, però, la concentració de caràcter extern. És dirigir la nostra atenció a qualche cosa que succeeix en el món exterior.

Per una altra banda, la concentració interna o «Dharana» és un procés intern i mental i no implica cap participació del sistema muscular. Actua completament dins l'atmosfera de la consciència, dirigida per la nostra voluntat. L'alumne se

concentra en un objecte i manté amb la seva voluntat la concentració en atenció constant.

(mes de maig, darrera part)

CUINA CREATIVA

INGREDIENTS (per a 2 persones)

- 6 patates mitjanceres
- 1/2 Iogurt natural
- 2 culleradetes de sal
- 100 grams de coco rallat
- 1 culleradeta de mantega
- 1 culleradeta de mostassa en gra
- 1 culleradeta de gingebre fresc

rallat

- 1 pebre coent petit, fresc i picat
- 2 tomàtigs madures a trossos
- unes fulles de julivert

Bulliu les patates sense pelar (conserven millor les vitamines), pelau-les i deixau-les dins un bol. Dins un altre bol mesclau el iogurt, la sal i el coco rallat. Encalentiu una miqueta la mantega dins una pella, a foc molt fluix i hi tirau la mostassa. Quan comenci a fer esclafits, hi afegiu el gingebre i el pebre, tapau i tancau el foc. En esser fred ho afegiu al bol del iogurt i també hi tirau les patates tallades a cantonets. Ho remenau suauement i serviu fred, decorant-ho amb les tomàtigs i el julivert.

És un plat molt mengívol i el coco és riquíssim en vitamines.

RÀDIO CLUB CULTURAL CAMPOS

Uep amics! una altra vegada amb vosaltres per anunciar-vos que a més de obrir el Ràdio club els dimecres de les 21 a les 23 hores, també l'obrim els diumenges dematins de les 10 a les 12 perquè ens pogueu visitar i veure l'estació de Radioaficionat que tenim al Ràdio club i donar-vos informació del Ràdio club i del món dels Radioaficionats. Esperam les vostres visites.

També vos vull anunciar que per la Fira de Maig en el Teatre Municipal hi haurà una mostra d'activitats del R. C. consistent en una exposició de Q.S.L.s

(targetes o postals de confirmació de contacte amb altres radioaficionats) que es podrà visitar. N'hi haurà de països exòtics i de quasi tot el món, aportades per radioaficionats de Campos, Santa Maria, Bunyola, Santa Eugènia, Lluçmajor i Palma, entre altres col·laboradors.

Esperarem la vostra visita a aquesta primera exposició pública que farem en el Teatre Municipal (abans Sa Recreativa).

Que tengueu molt bona Fira.
Salutacions molt cordials

Arnau Perelló.

FORA DE BANDA I EL POLIESPORTIU, PER A QUAN?

Què tal lectors de RESSÒ? Com han anat els carnivals? i com duis la Quaresma? Jo bé, gràcies.

Una vegada més amb tots vosaltres per informar-vos de l'actualitat esportiva campanera.

Començaré parlant de l'encapçalament d'aquest article, del poliesportiu. Per conèixer més a fons aquest tema me vaig posar en contacte amb en Toni Lladó, regidor d'esports, i ell, molt amablement, me va donar una cronologia de totes les actuacions de l'Ajuntament en aquest tema. Aquesta és la cronologia:

— 18 Desembre 1989: el Plenari aprova la petició d'un mòdul (sala escolar 3B). Es remet a la Conselleria de Cultura el 28 de Desembre, juntament amb un estudi de les necessitats esportives.

— 12 Febrer: s'adquireixen les finques per la construcció del Pavelló amb un cost total de 2.800.000 Ptes.

— 6 Setembre 1990: comunicat de la Conselleria dient que ens han concedit el mòdul 3B de 60.850.000 Ptes. amb l'aportació de l'Ajuntament de 12.170.000 Ptes.

— 26 Setembre 1990: venen a Campos representants de la Direcció Provincial d'Educació, Conselleria i Consell Superior d'Esports. Vist que els vestidors són nous donen el vist i plau per a la construcció d'un mòdul diferent i així aprofitar els vestidors existents.

— 6 Novembre 1990: el Plenari aprova el canvi de mòdul 3B per el mòdul m-3 eg per 1991.

— 5 Febrer 1991: el Plenari aprova el Projecte de Mòdul Singular M-3 eg, la redacció costa 2.816.000 Ptes. i es remet als tècnics de la Conselleria abans d'enviar-ho al Consell Superior d'Esports per subsanar les deficiències que pugui tenir.

— Març 1991: es realitza l'estudi geodèsic del sol on ha d'estar ubicat el pavelló, això costa 500.000 Ptes.

— 10 Juliol 1991: es remet, amb les deficiències subsanades, el Projecte a la Conselleria i aquesta l'envia al Consell Superior d'Esports.

— 3 Setembre 1991: ens remeten l'escrit del C. S. D. per a subsanar deficiències detectades (canviar plats dutxes individuals per col·lectives, serveis de pista, serveis per a minusvàlids, reglament de Policia per a espectacles públics, enllumenament de les obertures laterals).

— Es subsanen les deficiències i es torna remetre al C. S. D.

— 3 Febrer 1992: rebem un comunicat de la Conselleria dient que fins que la comissió Mixta es reuneixi i prengui les decisions escaients, no cal treure a concurs l'adjudicació de les obres.

— El C. S. D. encara no ha tornat remetre els plànols del pavelló, per tant no sabem si estan aprovats o no.

Així estan les coses en aquests moments. Donar una vegada més les gràcies a En Toni Lladó per la seva amabilitat i en saber qualque cosa més ja vos la contaré.

Ara parlaré un poc d'escacs, sí d'escacs, d'aquestes punyetes. Bromes apart; el primer jugador, en quan a rànking, de l'equip de preferent, en Miquel Ollers està realitzant una gran

temporada, ha aconseguit el 90% dels punts possibles en les partides disputades per ell i ha aconseguit guanyar a jugadors tan destacats com en Gamundí o entaular amb en Brull. Enhorabona Miquel i segueix així.

Entrant ja dins el món del futbol dir que el Campos, en categoria preferent, no acaba de donar la talla. Segueix combinant actuacions destacades —contra el Calvià— i en canvi en altres ocasions —Esporles i Andratx— les seves actuacions són pessimes. No hi ha manera de sortir de les possibilitats baixes de la taula, encara que els equips classificats en la part mitjana de la taula estiguin a pocs punts, les jornades passen inexorables i la situació no millora. No vull ni pensar en que l'equip perdi la categoria, una categoria que, en paraules dels propis jugadors, seria molt difícil de recuperar. Per tot això vull demanar a l'afició que vagi a animar a l'equip en aquest moment tan crític, segur que entre tots en sortirem.

Dels equips inferiors només diré que segueixen més o manco igual que la darrera vegada que en parlàrem. Els juvenils amb seriosos problemes per mantenir la categoria, els cadets en cinquena posició, els infantils en setena posició i els benjamins en tercera posició. Aquests tres equips són els únics que donen qualque alegria a l'afició.

Parlant ara de futbolet diré que l'equip de Formatges Piris-Restaurant Sa Canova, fa una gran segona volta. En la primera només havia aconseguit 5 punts i en aquesta segona en els tres primers partits ja n'ha aconseguit 6, millor impossible. Remarcar així mateix que l'equip ja està al complet i que en Joan Barceló està en un moment de forma impressionant: en tres partits 12 gols, sensacional.

L'altre equip, el Boutique Aquarius, paga un poc la inexperiència i les seves actuacions no són tot lo bones que esperàvem. De totes maneres enguany serà un bon rodatge per l'any que vé intentar pujar a primera regional.

Bé, ara ja res més que contar-vos fins la propera vegada que ens trobarem en aquestes mateixes pàgines. Adéu!

Josep A. Sala i Toral.

PRODUCTES ADROVER

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 65.00.54
07630 CAMPOS

ESCACS

El campionat de Mallorca per equips es troba ja a la recta final.

Els resultats dels equips campaners des de l'inici, dia 1 de Febrer, fins a aquests moments han estat els següents:

CAMPOS A

POLERIO, 5 - CAMPOS, 1
 CAMPOS, 2'5 - FELANITX 3'5
 SANTA MARGALIDA, 5 - CAMPOS, 1
 CAMPOS, 4 - AURORA PICORNELL, 2
 PENYA Ponent, 2'5 - CAMPOS 3'5
 MARRATXÍ, 3 CAMPOS. 3
 CAMPOS, 3 - SON ESPANYOLET, 3

CAMPOS B

CAMPOS, 4 - P. A. Ponent, 0
 PORRERES, 2 - CAMPOS, 2
 CAMPOS, 3 - ONCE, 1
 SON OLIVA, 2 - CAMPOS, 2
 CAMPOS, 3'5 - SON ESPANYOLET, 0'5
 ALGAIDA, 3 - CAMPOS, 1
 CASA DEL BILLAR, 2'5 - CAMPOS 1'5

CAMPOS C

SA POBLA A, 4 - CAMPOS 0
 CAMPOS, 3 - CASA DEL BILLAR, 1
 SA POBLA B, 2 - CAMPOS, 2
 ONCE, 2'5 - CAMPOS 1'5
 CAMPOS, 0 - MARIA DE LA SALUT, 4
 P. A. Ponent, 1 - CAMPOS, 3
 CAMPOS 0'5 - ANDRATX, 3'5

Per tant, després d'aquestes set rondes disputades, el Campos A de Preferent té 3 punts, mentre que els dos de Tercera en tenen 4 i 2'5 respectivament. Cal destacar la gran temporada que està realitzant el jugador nº 1 campaner, en Miquel Ollers, el qual conserva la imbatibilitat des del començament de lliga i ha guanyat cinc partides i ha fet dues taules.

Per altra banda, ha finalitzat la fase comarcal dels Jocs Escolars d'Escacs que es disputava al Centre Juvenil S'Escrui. Els primers classificats a la categoria infantil/cadet han estat: Miquel Mulet, Miquel A. Roig, Joan Gabriel Vidal, Joan Oliver, Joan Francesc Cànaves i Francesc Barceló. A la categoria benjamí/aleví els classificats han estat: Gabriel Mas, Josep Miquel Ramis, Andreu Adrover, Antoni Adrover, Jaume Barceló i Sergi Moreno. Hem de remarcar la superioritat campanera a la nostra comarca, ja que d'aquesta dotzena de classificats per la fase insular, nou són del nostre poble. El campionat de Mallorca comença dia 21 de Març a Palma. Molta sort!

Damià A. Verger.

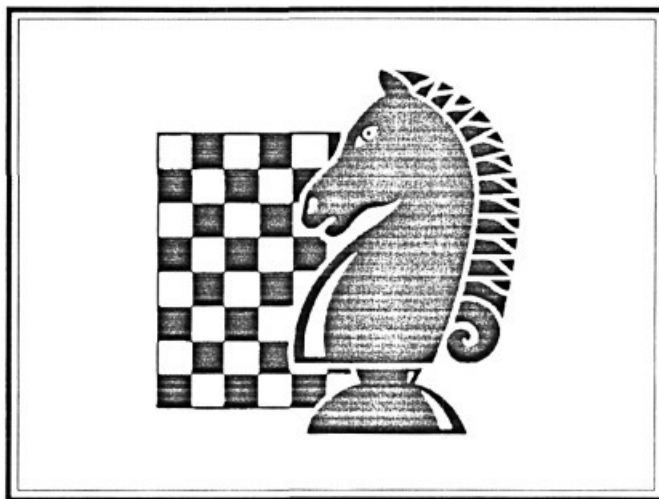

FOTO: DAMIÀ PROHENS (Foto Vidal)

Bàsquet Mini Femení

De dalt a baix, d'esquerra a dreta

Coloma Bujosa
 Magdalena López
 Catalina Mª Mas
 Jaume Oliver (Entrenador)
 Catalina Julià
 Antònia Rigo
 Pilar Marín
 Lourdes Calafat (2ª Entrenadora)
 Margalida Lladonet
 Catalina Amoraga
 Margalida Escales
 Puri Lerma
 Esperança Ginard
 Margalida Mercadal
 Antònia Vadell

Sa Canova

**UN NOM DE PRESTIGI
EN LA CUINA MALLORQUINA,
ELS OFEREIX DES D'ARA
ELS SEUS DOS RESTAURANTS:**

Restaurant

Sa Canova

Ronda Estació, 18

CUINA TRADICIONAL

Especialitats:

- Sopes Mallorquines
- Cassola
- Cabrit Rostit
- Conill amb ceba
i caragols
- Etc.

Restaurant

Sa Canova

Nunyo Sans, 27

CUINA RÀPIDA

Especialitats:

- Pizzas, Hamburgueses
- Pinxos, Paelles
- Frit Mallorquí, i tot
tipus de plats
ràpids.

Sa Canova

SEMPRE QUALITAT

Tel. 65.02.10
CAMPOS

